

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

9 septembrie 2009 *

În cauza T-369/06,

Holland Malt BV, cu sediul în Lieshout (Țările de Jos), reprezentată inițial de O. Brouwer și D. Mes și ulterior de Brouwer, A. Stoffer și P. Schepens, avocați,

reclamantă,

susținută de

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de doamna C. Wissels, de domnul M. de Grave, de doamna C. ten Dam și de domnul. Y de Vries, în calitate de agenți,

intervenientă,

* Limba de procedură: engleza.

împotriva

Comisiei Comunităților Europene, reprezentată de domnul T. Scharf și de doamna A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2007/59/CE a Comisiei din 26 septembrie 2006 privind ajutorul de stat acordat de Țările de Jos în favoarea Holland Malt BV (JO L 32, p. 76),

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera a patra),

compus din domnul O. Czúcz (raportor), președinte, doamna I. Labucka și domnul S. Soldevila Fragoso, judecători,

grefier: doamna C. Kantza, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 noiembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- ¹ Reclamanta, Holland Malt BV, este o asociație temporară între fabrica de bere Bavaria NV, care produce bere și băuturi nealcoolizate, și Agrifirm, o cooperativă în cadrul căreia cooperează producători de cereale din Germania și din nordul Țărilor de Jos. Reclamanta a obținut un brevet care îi permite să producă și să vândă malț HTST (High Temperature, Short Time), o categorie de malț care crește stabilitatea gustului, a aromei și a caracterului spumos al berii, precum și durata de conservare a acesteia.
- ² Guvernul Țărilor de Jos a decis să acorde reclamantei un ajutor pentru investiții în valoare de 7 425 000 de euro în cadrul unui program regional de investiții intitulat „Regionale investeringsprojecten 2000”, care a fost ulterior extins la sectoarele prelucrării și comercializării produselor agricole menționate în anexa I la Tratatul CE.
- ³ Subvenția acordată reclamantei este destinată construirii unei fabrici de malț la Eemshaven (Țările de Jos) și urmărește să regroupeze în același loc diferite operațiuni, cum ar fi depozitarea și prelucrarea orzului de braserie, precum și producerea și comercializarea malțului. Plata efectivă a subvenției a fost suspendată până la aprobarea acesteia de către Comisie. Pentru a obține plata subvenției, investiția în acest proiect trebuia realizată înainte de 1 iulie 2005.

- 4 Capacitatea de producție prevăzută pentru fabrica de malț de la Eemshaven este de 120 000 de tone pe an. În urma construirii acesteia și a închiderii unităților de producție de la Lieshout (Țările de Jos) și de la Wageningen (Țările de Jos), capacitatea de producție anuală a reclamantei ar fi trebuit să fie de 205 000 tone de malț în 2005, în condițiile în care aceasta nu era decât de 150 000 de tone (la Lieshout și la Wageningen) în 2001. Lucrările de construcție au început în februarie 2004 și, după cum arată Comisia în decizia atacată, fabrica de malț a devenit operațională în 2005.
- 5 Prin scrisoarea din 31 martie 2004, Țările de Jos au notificat subvenția Comisiei conform articolului 88 alineatul (3) CE și punctului 4.2.6 din Liniile directoare ale Comunității privind ajutoarele de stat în sectorul agricol (JO 2000, C 28, p. 2, denumite în continuare „liniile directoare”). La 5 mai 2005, Comisia a deschis o procedură în temeiul articolului 88 alineatul (2) CE. Întrucât procedura menționată a întârziat plata subvenției peste termenul de realizare stabilit inițial de guvernul olandez, reclamanta a solicitat o prelungire a acestui termen până la adoptarea de către Comisie a unei decizii privind subvenția.
- 6 La 26 septembrie 2006, Comisia a adoptat Decizia 2007/59/CE privind ajutorul de stat acordat de Țările de Jos în favoarea Holland Malt BV (JO L 32, p. 76, denumită în continuare „decizia atacată”).
- 7 În decizia atacată, Comisia a stabilit că măsura în litigiu, care privea o investiție destinată îmbunătățirii calității produselor reclamantei și creșterii capacității de producție a acesteia, constituia un ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE. În continuare, aceasta a examinat dacă respectiva măsură putea totuși să fie declarată compatibilă cu piața comună în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE.
- 8 În acest context, Comisia a constatat că nu exista o piață distinctă pentru malțul HTST sau pentru malțul premium. În continuare, aceasta a făcut trimitere la punctul 4.2.5 din liniile directoare, potrivit căruia „nu se poate acorda niciun ajutor [pentru investiții legate de prelucrarea produselor agricole] dacă nu se demonstrează în mod suficient că se pot găsi debușee normale pe piață pentru produsele în cauză”. În această privință,

Comisia a constatat că exista o supracapacitate pe piețele mondială și comunitară de malț și că nu se demonstrase că pe piață existau debușee normale.

- 9 Îndeosebi pentru aceste motive, Comisia a constatat, la articolul 1 din decizia atacată, că ajutorul în cauză era incompatibil cu piața comună. Potrivit articolului 2 din decizia atacată, Regatul Țărilor de Jos este obligat să retragă ajutorul de stat. Articolul 3 din decizia atacată impune Regatului Țărilor de Jos obligația de a recupera de la beneficiar ajutorul pus în mod nelegal la dispoziția acestuia. Potrivit articolului 4 din decizia atacată, Regatul Țărilor de Jos trebuie să informeze Comisia cu privire la măsurile luate pentru a se conforma deciziei atacate.

Procedura și concluziile părților

- 10 Printr-o cerere depusă la grefa Tribunalului la 7 decembrie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 11 Printr-un act depus la grefa Tribunalului la 6 aprilie 2007, Regatul Țărilor de Jos a cerut să intervină în prezenta procedură în sprijinul reclamantei. Prin Ordonanța din 12 iunie 2007, președintele Camerei a treia a Tribunalului a admis această intervenție.
- 12 Regatul Țărilor de Jos a depus memoriul său, iar celelalte părți au depus observații cu privire la acesta în termenele acordate.

13 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost prezentate în ședința din 12 noiembrie 2008.

14 Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în tot sau în parte, a articolelor 1, 2, 3 și 4 din decizia atacată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

15 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

16 Regatul Țărilor de Jos solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

¹⁷ Reclamanta invocă patru motive în sprijinul acțiunii sale. Primul motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE. Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare a articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE. Al treilea și al patrulea motiv se întemeiază pe o încălcare a principiului bunei administrări și, respectiv, pe o încălcare a obligației de motivare prevăzute la articolul 253 CE.

¹⁸ Tribunalul apreciază că este util să se examineze împreună primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE, și primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la motivarea insuficientă a calificării ca ajutor de stat a măsurii în litigiu.

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE, și la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește calificarea ca ajutor de stat a măsurii în cauză

Argumentele părților

¹⁹ În primul rând, reclamanta apreciază că, întrucât nu a stabilit că măsură în cauză constituia un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, Comisia a încălcat această dispoziție, precum și obligația sa de motivare.

- 20 Aceasta arată că, pentru a stabili că o măsură de stat constituie un ajutor care poate avea un impact asupra concurenței și care poate afecta schimburile comerciale dintre statele membre, Comisia trebuie să efectueze o analiză corectă a situației pieței în cauză, a poziției beneficiarului și a concurenților acestuia pe această piață, a condițiilor schimburilor comerciale dintre statele membre și să indice avantajul conferit prin măsură în schimburile comerciale intracomunitare. În această privință, reclamanta face trimitere la Hotărârea Curții din 13 martie 1985, Țările de Jos și Leeuwarder Papierwarenfabriek/Comisia (296/82 și 318/82, Rec., p. 809), la Hotărârea Curții din 24 octombrie 1996, Germania și alții/Comisia (C-329/93, C-62/95 și C-63/95, Rec., p. I-5151), și la Hotărârea Curții din 19 octombrie 2000, Italia și Sardegn Lines/Comisia (C-15/98 și C-105/99, Rec., p. I-8855).
- 21 Comisia ar trebui să stabilească faptul că măsura are mai degrabă un efect real decât total teoretic asupra condițiilor schimburilor comerciale dintre statele membre. În plus, potrivit Hotărârii Curții din 14 octombrie 1987, Germania/Comisia (248/84, Rec., p. 4013, punctul 18), aceasta ar trebui să verifice dacă prin măsura în cauză se acordă „un avantaj sensibil beneficiarilor în raport cu concurenții lor și de natură să confere beneficii în special unor întreprinderi care participă la schimburile comerciale dintre state membre”.
- 22 Referindu-se la Hotărârea Germania și alții/Comisia, punctul 20 de mai sus, reclamanta arată că, în lipsa prezentării unor date referitoare la exporturile sale extracomunitare și la cifra sa de afaceri către destinații din interiorul Comunității, motivarea deciziei atacate este și mai puțin detaliată decât cea a deciziei în litigiu anulate prin hotărârea menționată ca urmare a unei motivări insuficiente.
- 23 În al doilea rând, reclamanta reproșează Comisiei că a comis o eroare de apreciere prin neluarea în considerare a existenței unei piețe distincte pentru malțul premium. Datorită caracteristicilor inovatoare ale produsului său malțificat, aceasta ar opera pe un segment distinct al pieței, și anume segmentul malțului premium, pe care nu s-ar afla în concurență cu producătorii comunitari tradiționali de malț. În consecință, măsura în litigiu nu ar fi susceptibilă să denatureze concurența între producătorii de malț standard care participă la schimburile comerciale de malț dintre statele membre.

- 24 În al treilea rând, potrivit reclamantei, Comisia a comis o eroare atunci când a determinat perioada relevantă și a concluzionat că piața malțului era în declin. Aceste erori ar fi condus-o la concluzia, greșită, că ar putea exista un risc ca măsura în litigiu să favorizeze o societate în cadrul unei piețe concurențiale și, prin urmare, să denatureze concurența.
- 25 Reclamanta arată de asemenea că Comisia s-a referit în mod greșit la situația pieței malțului în 2004 pentru a stabili că aceasta era în declin. Potrivit acesteia, condițiile schimburilor comerciale preponderente în perioadele 2003/2004 și 2004/2005 sunt lipsite de relevanță deoarece, în acea perioadă, Regatul Țărilor de Jos nu avea decât intenția de a acorda o subvenție referitoare la o unitate de producție care nu era, de altfel, încă operațională. Prin urmare, orice avantaj concurențial și orice impact asupra concurenței și asupra condițiilor schimburilor comerciale în cadrul Comunității nu s-ar fi materializat decât atunci când Regatul Țărilor de Jos i-ar fi acordat reclamantei subvenția.
- 26 Aceasta consideră că, pentru a aprecia impactul subvenției asupra concurenței și a condițiilor schimburilor comerciale, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare fie anii în care ar fi fost plătită subvenția, fie anul în care fabrica de la Eemshaven devenise pe deplin operațională și produsele sale fuseseră puse pe piață, și anume anul 2006 și perioada ulterioară.
- 27 În al patrulea rând, reclamanta susține că, întrucât producția noii fabrici de la Eemshaven este aproape în întregime destinată exportului către țări terțe, ajutorul nu are un impact semnificativ asupra schimburilor comerciale intracomunitare. Aceasta arată că volumul vânzărilor din anul 2005 către destinații intracomunitare, prevăzut în programul său de activitate pentru anul 2003, era de 71 540 de tone, în timp ce volumul vânzărilor către destinații intracomunitare era de aproximativ 50 000 de tone în 2003. Aceasta ar însemna numai că la acea epocă și-ar fi planificat o creștere a volumului vânzărilor cu aproximativ 20 000 de tone către destinații intracomunitare, și aceasta pentru întreaga societate, după ce fabrica de la Eemshaven devenise operațională.

28 În plus, vânzările planificate către destinații din cadrul Comunității ar include vânzări efectuate de la unitatea de producție de la Lieshout, care nu ar fi relevantă în cadrul aprecierii Comisiei. Vânzările provenite de la fabrica de la Eemshaven ar privi totodată utilizarea capacităților acestei fabrici care le-ar înlocui pe cele care ar fi fost închise la Lieshout.

29 Regatul Țărilor de Jos sprijină argumentele reclamantei referitoare la existența unui segment distinct al pieței malțului, în cadrul căruia reclamanta nu se află în concurență cu producătorii tradiționali de malț din Comunitate.

30 Comisia arată că primul motiv este inadmisibil întrucât, cu excepția unei vagi mențiuni potrivit căreia subvenția nu avea un impact apreciabil asupra schimburilor comerciale și nici un impact semnificativ asupra concurenței, elementele de fapt și de drept pe care s-ar întemeia nu reies cu claritate din argumentele prezentate. În cele din urmă, aceasta contestă de asemenea validitatea argumentelor reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

Cu privire la admisibilitatea primului motiv

31 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește îndoielile exprimate de Comisie cu privire la admisibilitatea primului motiv, trebuie arătat că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții, aplicabil Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din același statut și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, orice cerere trebuie să cuprindă obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Aceste mențiuni trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite părâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. În

vederea garantării securității juridice și a bunei administrări a justiției, este necesar, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta se întemeiază să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive (Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 1993, De Hoe/Comisia, T-85/92, Rec., p. II-523, punctul 20).

32 În speță, trebuie să se constate, pe de o parte, că, în apărarea sa, Comisia a răspuns la primul motiv al reclamantei în mod detaliat și, pe de altă parte, că reclamanta avea dreptul de a dezvolta acest motiv și de a prezenta toate lămuririle utile în memoriul în replică (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 14 mai 1975, CNTA/Comisia, 74/74, Rec., p. 533, punctul 4), ceea ce aceasta a și făcut, susținându-l cu elemente de fapt și cu observații referitoare la aprecierea Comisiei, care figurau deja în cererea introductivă în cadrul celui de al doilea motiv.

33 În consecință, trebuie să se concluzioneze că observațiile Comisiei referitoare la primul motiv nu sunt de natură să o împiedice să își apere efectiv interesele și nici să împiedice Tribunalul în exercitarea controlului jurisdicțional. Prin urmare, întrucât primul motiv este admisibil, trebuie examinată temeinicia acestuia.

Cu privire la încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE

34 Reclamanta arată, printr-o argumentare care se suprapune cu cea prezentată în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, că nu s-a stabilit de către Comisie, în decizia atacată, că măsura în litigiu ar constitui un ajutor de stat și că aceasta a comis erori de apreciere în această privință.

35 Potrivit unei jurisprudențe constante, pentru ca o măsură să fie calificată ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, trebuie îndeplinite cumulativ patru condiții. În primul rând, trebuie să fie vorba despre o intervenție a statului sau realizată prin

intermediul resurselor de stat, în al doilea rând, intervenția trebuie să acorde beneficiarului acesteia un avantaj, în al treilea rând, aceasta trebuie să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și, în al patrulea rând, aceasta trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența (Hotărârea Curții din 24 iulie 2003, *Altmark Trans și Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rec., p. I-7747, punctul 75, și Hotărârea Tribunalului din 26 iunie 2008, *SIC/Comisia*, T-442/03, Rep., p. II-1161, punctul 44).

³⁶ În prezenta cauză, reclamanta nu contestă îndeplinirea primelor două condiții. Aceasta susține totuși că nu s-a stabilit de către Comisia că măsura în litigiu ar afecta schimburile comerciale dintre statele membre și ar denatura sau ar amenința să denatureze concurența.

³⁷ În cadrul aprecierii sale cu privire la aceste două condiții, Comisia nu este obligată să stabilească o incidență reală a ajutoarelor asupra schimburilor comerciale dintre statele membre și o denaturare efectivă a concurenței, ci numai să examineze dacă aceste ajutoare sunt susceptibile să afecteze aceste schimburi și să denatureze concurența (Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, *Italia/Comisia*, C-372/97, Rec., p. I-3679, punctul 44, și Hotărârea Curții din 15 decembrie 2005, *Italia/Comisia*, C-66/02, Rec., p. I-10901, punctul 111).

³⁸ În speță, în considerentele (35)-(38) ale deciziei atacate, Comisia a prezentat următoarele motive cu privire la afectarea schimburilor comerciale intracomunitare și la posibilitatea unei denaturări a concurenței:

„(35) Măsura de ajutor în cauză constă în subvenționarea directă a investițiilor [...]

(36) [...] consolidarea poziției unei întreprinderi care beneficiază de un ajutor de stat în raport cu concurenții săi atestă în general o denaturare a concurenței în defavoarea întreprinderilor care nu au beneficiat de ajutorul în cauză.

(37) O măsură de ajutor influențează în mod defavorabil schimburile comerciale intracomunitare în condițiile în care aceasta împiedică importurile care provin sau exporturile având ca destinație alte state. În speță, este vorba despre a stabili, în esență, dacă măsura [în litigiu] determină sau riscă să determine o evoluție diferită a schimburilor comerciale intracomunitare.

(38) Măsura în cauză privește un produs (malțul) pentru care volumul schimburilor comerciale intracomunitare este important. În 2004, aproximativ 1,3 milioane de tone de malț au fost [comercializate între cele 25 de state membre ale UE], ceea ce reprezenta aproximativ 15 % din producția comunitară totală de malț pentru anul respectiv. Prin urmare, sectorul malțului este supus concurenței [...]"

39 În primul rând, trebuie examinat argumentul reclamantei potrivit căruia, datorită calităților inovatoare ale malțului său HTST produs de fabrica de malț de la Eemshaven, aceasta operează pe o piață distinctă, cea a malțului premium, pe care nu s-ar afla în concurență cu ceilalți producători comunitari.

40 Ca răspuns la argumentele reclamantei și ale Regatului Țărilor de Jos prezentate în acest sens în cursul procedurii administrative, Comisia a examinat problema existenței unei piețe distincte pentru malțul premium în considerentele (78)-(89) ale deciziei atacate. Pe baza observațiilor mai multor asociații naționale de producători de malț (asociațiile finlandeză, a Regatului Unit, franceză și daneză), care au considerat că nu exista o piață distinctă pentru malțul premium [considerentele (18), (19), (21) și (22) ale deciziei atacate], Comisia a constatat că malțul ar fi mai degrabă un produs cu caracter generic, ale cărui caracteristici prezentau ușoare variații și care era supus unor norme de calitate impuse de fabricanții de bere [considerentul (81) al deciziei atacate]. Aceasta a precizat că toate sursele statistice prezentate în cursul procedurii administrative [Eurostat (Oficiul de Statistică al Comunităților Europene), Euromalt, Consiliul Internațional al

Cerealelor] nu priveau decât piața malțului în general. Aceasta a precizat că nici chiar Regatul Țărilor de Jos și reclamanta nu prezentaseră date referitoare la capacități existente în ceea ce privește malțul premium în general și producția acestuia în particular [considerentul (87) al deciziei atacate].

41 Este cert că, în cursul procedurii în fața Tribunalului, nici reclamanta, nici Regatul Țărilor de Jos nu au prezentat date statistice distincte specifice referitoare la producerea sau la comercializarea malțului premium. Pe de altă parte, acestea nu s-au referit decât la cifrele referitoare la malț în general, fără a deosebi „malțul standard” de „malțul premium” pe care l-ar reprezenta malțul HTST al reclamantei.

42 Reclamanta s-a limitat să facă trimitere la un raport al Frontier Economics din octombrie 2005, intitulat „Holland Malt” (denumit în continuare „raportul Frontier Economics”), care, potrivit acesteia, a „confirmat că, în măsura în care vânzările de HTST înlocui[au] vânzările existente de malț standard, aceasta [făcea] parte dintr-un proces natural de inovare în cadrul pieței, a cărui apariție [era] în orice caz prevăzută”. În plus, trebuie arătat că raportul Frontier Economics, care a fost, pe de altă parte, comandat de reclamantă potrivit informațiilor prezentate de părți cu ocazia ședinței, conține de asemenea următoarea observație: „se așteaptă ca malțul HTST [...] produs la Eemshaven să înlocuiască, cel puțin parțial, vânzările [...] celorlalți producători de malț standard, inclusiv ale celor care dispun de capacități excedentare”.

43 Trebuie să se constate că, prin aceste afirmații, reclamanta și raportul Frontier Economics arată cu claritate că malțul HTST, care ar aparține categoriei malțului premium, este substituibil cu malțul „standard”, ceea ce ar întări constatarea Comisiei potrivit căreia malțul HTST al reclamantei face concurență malțului altor producători.

44 Prin urmare, trebuie să se considere că susținerile reclamantei referitoare la existența unei piețe distincte a malțului premium sau HTST sunt neîntemeiate și că, în această privință, Comisia nu a săvârșit o eroare de apreciere.

- 45 În al doilea rând, reclamanta arată că nu s-a stabilit de către Comisie că măsura în litigiu ar avea un efect real asupra condițiilor schimburilor comerciale dintre statele membre și, în special, că aceasta a comis o eroare de apreciere prin neluarea în considerare a faptului că producția noii fabrici de la Eemshaven va fi aproape în întregime exportată către țările terțe.
- 46 În primul rând, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței citate la punctul 37 de mai sus, Comisia nu este obligată să stabilească o incidență reală a ajutoarelor asupra schimburilor comerciale intracomunitare, ci numai să examineze dacă acestea sunt susceptibile să le afecteze.
- 47 În al doilea rând, trebuie amintit că, atunci când un ajutor acordat de un stat membru consolidează poziția unei întreprinderi în raport cu alte întreprinderi concurente în schimburile comerciale intracomunitare, trebuie să se considere că acestea din urmă sunt influențate de ajutor (Hotărârea Curții din 17 septembrie 1980, Philip Morris Holland/Comisia, 730/79, Rec., p. 2671, punctul 11, Hotărârea Curții din 22 noiembrie 2001, Ferring, C-53/00, Rec., p. I-9067, punctul 21, și Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, Italia/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 52).
- 48 Or, întrucât măsura în litigiu constituie o subvenție pentru investiții destinate modernizării și creșterii capacităților de producție ale reclamantei, aceasta consolidează în mod necesar poziția concurențială a reclamantei în raport cu cea a concurenților săi, care trebuie fie să finanțeze prin resurse proprii asemenea investiții, fie să renunțe la acestea. În plus, afirmația cuprinsă în raportul Frontier Economics (a se vedea punctul 42 de mai sus), potrivit căreia malțul produs la fabrica de la Eemshaven este destinat înlocuirii vânzărilor altor producători europeni, arată în mod explicit că întreprinderile comunitare se numără printre concurenții reclamantei.
- 49 În plus, trebuie arătat că însăși reclamanta admite că participă la schimburile comerciale intracomunitare. Astfel, în cursul procedurii administrative, aceasta a arătat că, în 2005, intenționase să vândă 71 540 de tone de malț în Europa și că realiza 42 % din vânzările sale în cadrul schimburilor comerciale intracomunitare. Pe de altă parte,

argumentul potrivit căruia numai fabrica de la Eemshaven trebuie luată în considerare în acest sens nu poate fi reținut, în condițiile în care, potrivit jurisprudenței citate la punctul 47 de mai sus, ceea ce trebuie examinat este consolidarea poziției întreprinderii beneficiare, iar nu situația unităților sale particulare de producție.

50 În orice caz, declarând în mai multe rânduri, în înscrisurile prezentate Tribunalului, că noua fabrică de la Eemshaven își orientează producția „aproape în întregime” către țări terțe, reclamanta a recunoscut implicit că o parte din respectiva producție era vândută în Comunitate. Or, caracterul redus al volumului absolut al vânzărilor care participă la schimburile comerciale intracomunitare sau proporția limitată a respectivelor vânzări în raport cu totalitatea producției unei întreprinderi nu are relevanță din punctul de vedere al aprecierii afectării respectivelor schimburi, dat fiind că, potrivit jurisprudenței, nu există un prag sau o cotă sub care se poate considera că schimburile comerciale dintre statele membre nu sunt afectate (Hotărârea Curții din 3 martie 2005, Heiser, C-172/03, Rec., p. I-1627, punctul 32).

51 Cu titlu suplimentar, trebuie amintit că Comisia nu avea obligația de a demonstra că reclamanta exporta efectiv malț către celelalte state membre, dat fiind că, potrivit jurisprudenței, consolidarea unei întreprinderi care nu participa, până atunci, la schimburi comerciale intracomunitare o poate pune într-o situație care să îi permită să intre pe piața unui alt stat membru, astfel încât o măsură care are ca rezultat o astfel de consolidare poate afecta respectivele schimburi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 decembrie 2005, Italia/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 117).

52 Prin urmare, trebuie să se constate că împrejurările menționate de Comisie (a se vedea punctul 38 de mai sus), și anume consolidarea poziției reclamantei în raport cu concurenții săi și faptul că un volum important de malț face obiectul schimburilor comerciale intracomunitare, sunt suficiente pentru a stabili că măsura în litigiu este susceptibilă să afecteze schimburile comerciale intracomunitare, astfel încât argumentele reclamantei în această privință nu au niciun temei.

- 53 În al treilea rând, reclamanta arată că nu s-a stabilit de către Comisie că măsura în litigiu ar denatura concurența. În special, Comisia ar fi comis o eroare atunci când a determinat perioada relevantă și a concluzionat că piața malțului era în declin. Aceste erori ar fi determinat-o să aprecieze, în mod greșit, că măsura în litigiu ar denatura concurența.
- 54 În această privință, trebuie amintit că ajutoarele care urmăresc să scutească o întreprindere de costurile pe care ar fi trebuit în mod normal să le suporte în cadrul gestionării sale curente sau al activităților sale normale denaturează în principiu condițiile de concurență (Hotărârea Tribunalului din 8 iunie 1995, Siemens/Comisia, T-459/93, Rec., p. II-1675, punctele 48 și 77, Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 1998, Vlaams Gewest/Comisia, T-214/95, Rec., p. II-717, punctul 43, și Hotărârea Tribunalului din 23 noiembrie 2006, Ter Lembeek/Comisia, T-217/02, Rec., p. II-4483, punctul 177).
- 55 Curtea a statuat de asemenea că un ajutor care reduce costurile de transformare a instalațiilor de producție ale beneficiarului îi oferea acestuia un avantaj concurențial în raport cu fabricanții care realizaseră sau aveau intenția de a realiza pe cheltuiala proprie o transformare analogă a capacităților instalațiilor lor (a se vedea în acest sens Hotărârea Philip Morris Holland/Comisia, punctul 47 de mai sus, punctul 11). Din jurisprudență reiese, așadar, cu claritate că nu numai reducerea, prin intermediul unor resurse de stat, a costurilor gestionării curente sau ale activităților normale ale unei întreprinderi este *ipso facto* susceptibilă să denatureze concurența, ci și subvenția care scutește beneficiarul de toate sau o parte din costurile unei investiții.
- 56 Prin urmare, trebuie să se constate că elementele invocate de Comisie în considerentele (35) și (36) ale deciziei atacate (reproduse la punctul 38 de mai sus), și anume faptul că măsura în litigiu vizează subvenționarea unei investiții și că aceasta consolidează poziția beneficiarului în raport cu cea a concurenților săi, implică în mod necesar că măsura în litigiu este susceptibilă să denatureze concurența. Rezultă că argumentele reclamantei referitoare la perioada relevantă care trebuie luată în considerare atunci când se examinează dacă piața era în declin nu au niciun efect asupra aprecierii afectării concurenței în speță, dat fiind că acestea nu pun în discuție faptul că subvenția consolidează poziția sa în raport cu cea a concurenților săi, astfel încât trebuie respinse ca inoperante.

57 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se considere că s-a stabilit în mod corect de către Comisie că măsura în litigiu era susceptibilă să afecteze schimburile comerciale intracomunitare și să denatureze concurența și, prin urmare, că măsura în litigiu constituia un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) CE, astfel încât toate argumentele reclamantei referitoare la încălcarea dispoziției menționate trebuie respinse.

Cu privire la motivarea deciziei atacate în ceea ce privește afectarea schimburilor comerciale intracomunitare și a concurenței

58 În ceea ce privește obligația de motivare în sensul articolului 253 CE, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, conținutul obligației de motivare depinde de natura actului în cauză și de contextul în care a fost adoptat (Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 1996, *Skibsværftsforeningen și alții/Comisia*, T-266/94, Rec., p. II-1399, punctul 230, și Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2003, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land Nordrhein-Westfalen/Comisia*, T-228/99 și T-233/99, Rec., p. II-435, punctul 278). Motivarea unui act trebuie să menționeze în mod clar raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să înțeleagă motivele acestuia, iar instanței să îi controleze temeinicia, fără a se impune totuși ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept relevante, întrucât respectarea dispozițiilor articolului 253 CE se apreciază ținând seama atât de cuprinsul acestui act, cât și de contextul de drept și de fapt al acestuia (Hotărârea Curții din 20 martie 1957, *Geitling/Înalta Autoritate*, 2/56, Rec., p. 9, 37, și Hotărârea Curții din 22 iunie 2004, *Portugalia/Comisia*, C-42/01, Rec., p. I-6079, punctul 66).

59 În ceea ce privește mai precis o decizie în materia ajutoarelor de stat, potrivit unei jurisprudențe constante, deși în anumite cazuri poate rezulta din chiar circumstanțele în care a fost acordat ajutorul că acesta este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența, Comisia are cel puțin obligația să menționeze aceste circumstanțe în motivarea deciziei sale (Hotărârea *Țările de Jos și Leeuwarder Papierwarenfabriek/Comisia*, punctul 20 de mai sus, punctul 24, Hotărârea *Italia și Sardegnă Lines/Comisia*, punctul 20 de mai sus, punctul 66, și Hotărârea *Westdeutsche Landesbank Girozentrale și Land-Nordrhein Westfalen/Comisia*, punctul 58 de mai sus, punctul 292).

- 60 În speță, Comisia a expus în mod coerent circumstanțele relevante, care, astfel cum a concluzionat Tribunalul la punctele 52 și 56 de mai sus, sunt suficiente pentru a demonstra că măsura în litigiu era susceptibilă să afecteze schimburile comerciale intracomunitare și să denatureze concurența.
- 61 Reclamanta nu poate pretinde în mod valabil că jurisprudența la care face trimitere (a se vedea punctele 20-22 de mai sus) impune Comisiei să efectueze o examinare mai aprofundată în această privință.
- 62 În ceea ce privește Hotărârea Țările de Jos și Leeuwarder Papierwarenfabrik/Comisia, punctul 20 de mai sus (punctul 24), Curtea a arătat că decizia în litigiu nu conținea nici cea mai mică mențiune referitoare la situația pieței avute în vedere, la poziția beneficiarului pe această piață, la cursul schimburilor comerciale și la exporturile întreprinderii. În acest fel, Curtea a arătat factorii care puteau fi relevanți din punctul de vedere al aprecierii afectării schimburilor comerciale intracomunitare în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, subliniind că niciunul dintre aceștia nu fusese examinat de către Comisie. Cu toate acestea, din hotărârea menționată nu reiese în niciun fel că, în fiecare caz în parte, Comisia ar trebui să aprecieze fiecare dintre acești factori.
- 63 De asemenea, Curtea și Tribunalul au statuat deja în această privință că este suficient ca Comisia să stabilească faptul că ajutoarele avute în vedere sunt de natură să afecteze schimburile comerciale între statele membre și amenință să denatureze concurența, fără să fie necesar să se delimiteze piața în cauză și să se analizeze structura acesteia, precum și raporturile de concurență care decurg din aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea Philip Morris Holland/Comisia, punctul 47 de mai sus, punctele 9-12, și Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2000, Alzetta și alții/Comisia, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97-T-607/97, T-1/98, T-3/98-T-6/98 și T-23/98, Rec., p. II-2319, punctul 95).
- 64 În ceea ce privește Hotărârea Italia și Sardegna Lines/Comisia, punctul 20 de mai sus, din cuprinsul punctului 69 al hotărârii menționate reiese cu claritate că motivul anulării deciziei în litigiu, care data din 1997 și privea sectorul navigației în Sardinia (Italia), era omisiunea Comisiei de a explica motivele pentru care o schemă de ajutoare în favoarea armatorilor sarzi ar fi putut afecta schimburile comerciale intracomunitare în sectorul

respectiv, ținând seama în special de faptul că, la nivel comunitar, cabotajul nu fusese liberalizat decât după doi ani de la adoptarea deciziei menționate. Acest motiv de anulare, foarte specific cauzei menționate, nu ar putea, așadar, să aibă vreun efect asupra aprecierii deciziei atacate, care privește un sector căruia i se aplică normele privind libera circulație a mărfurilor.

65 Reclamanta nu ar putea face trimitere nici la Hotărârea Germania și alții/Comisia, punctul 20 de mai sus, în sprijinul argumentației sale. Mai întâi, cauza în care s-a pronunțat această hotărâre privea o garanție bancară destinată să permită întreprinderi beneficiare să dobândească cea mai mare parte a capitalului unei alte întreprinderi, ceea ce constituie o diferență de fapt sensibilă în raport cu prezenta cauză. Astfel, în speță, măsura în litigiu constă într-o investiție destinată îmbunătățirii și creșterii producției beneficiarului, astfel încât circumstanțele relevante care trebuie prezentate de Comisie în decizia atacată nu pot fi identice cu cele care prevalau în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Germania și alții/Comisia, punctul 20 de mai sus. Apoi, deși este adevărat că, în acea cauză, Comisia prezentase câteva date specifice în ceea ce privește întreprinderea achiziționată, nu este mai puțin adevărat că, în cadrul aprecierii sale care a condus la constatarea unei motivări insuficiente, Curtea a acordat o mare importanță faptului că examinarea Comisiei se limitase la întreprinderea achiziționată și că nu fusese efectuată nicio altă apreciere referitoare la situația beneficiarului. Or, în prezenta cauză, întreaga examinare efectuată de Comisie privește întreprinderea beneficiară.

66 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se constate că decizia atacată este suficient motivată în ceea ce privește afectarea schimburilor comerciale intracomunitare și a concurenței.

67 În consecință, primul motiv și primul aspect al celui de al patrulea motiv invocate de reclamantă trebuie respinse.

2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE, și la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, privind o insuficientă motivare în această privință

⁶⁸ Tribunalul apreciază că este util să se examineze împreună al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE, și al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă în ceea ce privește aplicarea articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE.

⁶⁹ Al doilea motiv se împarte în patru aspecte. Primul motiv se întemeiază pe o interpretare și o aplicare greșite ale liniilor directoare. Al doilea aspect privește lipsa unei evaluări adecvate, pe de o parte, a efectelor benefice ale măsurii în litigiu și, pe de altă parte, a impactului acesteia asupra condițiilor schimburilor comerciale intracomunitare. Al treilea aspect se întemeiază pe o eroare de apreciere în ceea ce privește impactul subvenției asupra capacităților de producție în sectorul malțului. Al patrulea aspect se întemeiază pe neluarea în considerare a evenimentelor și a evoluțiilor care au avut loc între adoptarea deciziei de acordare a subvenției și adoptarea deciziei atacate.

⁷⁰ Primul și al treilea aspect ale celui de al doilea motiv trebuie examinate împreună, dat fiind că analiza primului aspect necesită și o apreciere a aspectelor referitoare la capacitățile existente și preconizate, precum și a faptului că măsura în litigiu vizează o creștere a capacităților de producție ale reclamantei.

Cu privire la primul și la al treilea aspect, întemeiate pe o interpretare și o aplicare greșite ale liniilor directoare și, respectiv, pe o eroare de apreciere în ceea ce privește supracapacitatea

Argumentele părților

- 71 Reclamanta invocă faptul că tipul de investiție și de produse în cauză indică în mod clar că poate găsi debușee normale pe piață pentru produsele sale în sensul punctului 4.2.5 din liniile directoare. Aceasta ar privi în special debușee pe piețele în creștere în exteriorul Comunității, astfel încât impactul investiției asupra capacităților pe piața malțului în interiorul Comunității ar fi neutru sau, cel mult, marginal.
- 72 În ceea ce privește produsele în cauză, reclamanta invocă faptul că fabrica de malț în discuție nu va produce decât malț HTST, o categorie de malț inovatoare. Aceasta reproșează Comisiei că nu a apreciat problema mai largă dacă pe piață pot fi găsite debușee normale pentru malțul premium.
- 73 În ceea ce privește tipul de investiție, reclamanta invocă faptul că investiția i-a permis să își modernizeze instalațiile de producere a malțului și să își mute capacitățile din locuri în interiorul continentului și ineficiente către un loc de pe țărmul mării, cu un acces ușor la orzul malțificat. Aceasta afirmă că noile capacități de la Eemshaven permit astfel ca o bună parte a vânzărilor să fie orientată către export și să se răspundă cererii tot mai mari a societăților producătoare de bere de livrări de malț în vrac, ceea ce confirmă că pe piață se găsesc și se vor găsi debușee normale pentru produsele sale.
- 74 În ceea ce privește aprecierea capacităților existente și preconizate pe piața comunitară a malțului, reclamanta consideră, în esență, că ajutorul în discuție a fost interzis în mod

greșit de către Comisie, în condițiile în care era evident că supracapacitatea existentă pe piața comunitară și mondială a malțului nu era structurală și urma să fie corectată în viitorul apropiat.

75 În această privință, reclamanta susține că sectorul malțului în comunitate se caracterizează printr-o tendință de deplasare a capacităților de producție dinspre fabricile de malț ineficiente, situate departe de mare, către fabrici de malț moderne, situate în porturi sau pe malul unor căi navigabile importante și care au un acces ușor la orzul malțificat. Sprijinindu-se pe raportul RM International din 22 aprilie 2005 referitor la piața malțului (denumit în continuare „raportul RM International”) și pe diferitele rapoarte ale H. M. G., aceasta invocă faptul că, în primul rând, acest proces de modernizare a condus la capacități orientate mai mult către exportul malțului spre țări terțe decât către schimburile comerciale intracomunitare, precum și la stabilirea unei separări mai clare între fabricile de malț situate departe de porturi, care livrează producția lor pe piețele naționale în interiorul Comunității, și fabricile de malț modernizate, care livrează producția lor la export pe piețe aflate în creștere, în afara Comunității. În al doilea rând, acest proces ar fi susținut de tendința potrivit căreia producătorii de malț ar trebui să facă față unei cereri tot mai mari din partea societăților producătoare de bere pentru furnizarea de malț în vrac și numai fabricile de malț moderne, situate în porturi, ar putea răspunde acestei cereri. În al treilea rând, reclamanta afirmă că acest proces conduce și mai mult la construirea unor fabrici care au un acces ușor la orzul malțificat mai degrabă decât la crearea de fabrici care nu au un astfel de acces ușor, ceea ce face ca fabricile de malț care nu au un acces suficient la orzul malțificat să trebuiască să închidă capacități și să le înlocuiască cu capacități modernizate, aflate în apropierea surselor de orz malțificat.

76 În această privință, reclamanta apreciază, în primul rând, că nimic nu susține concluzia Comisiei potrivit căreia investiția în cauză poate avea un efect negativ asupra capacităților de producere a malțului și asupra condițiilor schimburilor comerciale în cadrul Comunității. Aceasta susține că partea din noile capacități ale fabricii de la Eemshaven, care este orientată spre destinații europene, înlocuiește capacitatea fabricilor din interiorul continentului care au fost închise la Lieshout și la Wageningen. Potrivit acesteia, capacitatea suplimentară de la Eemshaven ar fi de 55 000 de tone.

77 Pentru a sprijini acest argument, reclamanta face trimitere la tabelul vânzărilor reprodus în „Situația vânzărilor HM întocmită de Deloitte” din 6 decembrie 2006 potrivit căreia, în cursul anului 2006, fabrica de malț de la Eemshaven va avea o producție de aproape 112 220 de tone, din care 79 449 de tone vor fi livrate către destinații din afara Comunității și 32 767 de tone vor fi livrate către destinații din

interiorul Comunității, din care rezultă că toată capacitatea suplimentară a fabricii de la Eemshaven va fi aproape exclusiv orientată către destinații din afara Comunității.

78 Aceasta reproșează Comisiei că nu a adoptat o abordare dinamică și că nu a apreciat impactul subvenției în lumina evoluției pieței și a naturii ciclice a acestei piețe în general. Reclamanta subliniază că această atitudine anticipativă decurge și din textul punctului 4.2.5 din liniile directoare, care prevede că Comisia trebuie să aprecieze dacă pot fi găsite debușee normale în lumina capacităților existente și preconizate pe piața malțului. Aceasta face trimitere la Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1996, AIUFFASS și AKT/Comisia (T-380/94, Rec., p. II-2169), în care Tribunalul a confirmat metoda de apreciere dinamică aplicată de Comisie care privea tendințele dinamice probabile chiar dincolo de data la care noua capacitate de textile ar fi introdusă pe piață.

79 Reclamanta consideră că în speță nu a fost efectuată o astfel de apreciere de către Comisie, întrucât aceasta nu a ținut seama de rapoartele referitoare la piața malțului, în special de raportul RM International, în care s-a declarat că în 2005 și în 2006 piața malțului în interiorul Comunității suferea importante schimbări structurale și că foarte rapid cererea pe această piață va depăși oferta ca urmare a perspectivelor de creștere a producției de bere și a cererii de malț. Potrivit acesteia, Comisia ar fi trebuit să se concentreze asupra perioadei ulterioare momentului în care fabrica de la Eemshaven ar fi atins capacitatea deplină, și anume în anul 2006 și ulterior.

80 Reclamanta reproșează de asemenea Comisiei că nu a ținut seama de rapoartele H. M. G., în special de raportul din 13 iulie 2006 privind situația pieței malțului (denumit în continuare „raportul G. din iulie 2006”), care menționează că, „în ceea ce privește echilibrul între oferta și cererea de malț, se poate afirma că nu mai există o mare supracapacitate [...]; o]rice supracapacitate rămasă se situează în limite acceptabile”. Reclamanta susține de asemenea că, în cadrul reuniunilor pe care le-a avut cu Comisia, H. M. G. a atras atenția acesteia asupra unei schimbări radicale vizibile pe piață între

începutul anului 2006 și iulie 2006, ceea ce făcuse ca situația ofertei și a cererii de malț să fie mult mai echilibrată.

81 Reclamanta consideră că aprecierea Comisiei referitoare la perspectivele de creștere pe piețele de export în afara Comunității este greșită. În opinia acesteia, Comisia a considerat în mod greșit că cererea de malț în creștere în Asia de Sud-Est ar putea fi satisfăcută de Australia și că piețele malțului în creștere în America de Sud și în Africa vor fi satisfăcute de noile construcții din Argentina și prin extinderea Mercosur la Venezuela și „eventual” la alte țări din America de Sud.

82 Aceasta apreciază că debușeele sale comerciale pe piețele emergente din afara Comunității ar trebui considerate debușee comerciale suplimentare. Reclamanta susține că, chiar dacă ar intra parțial în concurență pentru aceste debușee cu producătorii comunitari de malț, deciziile pe care Comisia le adoptă în mod obișnuit în temeiul liniilor directe demonstrează că aceasta nu poate justifica refuzul declarării compatibilității măsurii în litigiu cu piața comună.

83 În ceea ce privește posibilitatea unei reorientări a activităților sale către piața comunitară, menționată în considerentul (76) al deciziei atacate, reclamanta susține că acest lucru nu este previzibil în mod rezonabil în măsura în care aceasta a găsit și găsește și în prezent suficiente debușee pe piață pentru produsele sale și va profita continuu de o creștere a pieței în țări din afara Comunității.

84 Reclamanta face trimitere la raportul H. M. G. din noiembrie 2006 cu privire la situația industriei malțului, potrivit căruia capacitatea mondială teoretică va fi complet absorbită și chiar depășită, astfel încât, în viitor, piața se va caracteriza printr-o penurie de malț.

85 Reclamanta se îndoiește de faptul că numărul licențelor de export ar fi o sursă fiabilă în susținerea unor concluzii referitoare la partea Comunității în comerțul mondial de malț. Aceasta apreciază că o reducere a numărului de licențe de export obținute în Comunitate poate fi de asemenea legată de deficite temporare de orz malțificat în interiorul Comunității. Astfel, acest număr nu ar reflecta în mod corect potențialul Comunității de a crește partea sa în schimburile comerciale mondiale de malț. Aceasta consideră că datele referitoare la capacitate ar trebui totdeauna interpretate și analizate în lumina schimbărilor structurale care au avut loc în sectorul comunitar al malțului.

86 Reclamanta contestă metoda utilizată de Comisie pentru a defini situația de supracapacitate pe piața malțului, în special referirea la o cotă de utilizare de 98 %, care, în opinia acesteia, nu reflectă în mod corect capacitatea existentă în Comunitate. Astfel, Comisia nu ar fi ținut seama de faptul că aproape nicio fabrică nu ar produce pe durata întregului an, întrucât în mod regulat se efectuează lucrări de reparație și ameliorare. Deși recunoaște că nu dispune de informații precise referitoare la utilizarea capacității de fabricație în ansamblul său, reclamanta apreciază că aceasta este probabil mai mică de 98 %.

87 Reclamanta reproșează Comisiei că aprecierile acesteia, în decizia atacată, referitoare la impactul investiției asupra capacității pe piața comunitară a malțului se întemeiază în principal pe datele oferite de Euromalt, o asociație de producători de malț care sunt concurenții săi și care au, prin urmare, un interes comercial să se opună modernizării capacităților sale. Aceasta invocă faptul că scrisorile Euromalt nu specifică modul în care au fost efectuate calculele referitoare la capacitățile de malț și la cererile de malț și că Comisia ar fi trebuit să verifice metodele utilizate pentru a efectua aceste calcule și să examineze dacă acestea reflectau în mod corect capacitatea existentă în sectorul malțului.

88 Regatul Țărilor de Jos sprijină argumentele reclamantei.

89 Comisia contestă argumentele reclamantei și ale Regatului Țărilor de Jos.

Aprecierea Tribunalului

- ⁹⁰ Articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE permite Comisiei, prin derogare de la interdicția generală prevăzută la articolul 87 alineatul (1) CE, să declare compatibile cu piața comună „ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”.
- ⁹¹ Potrivit punctului 4.2.5 din liniile directoare, „[n]u se poate acorda niciun ajutor în temeiul punctelor 4.2.3 sau 4.2.4 dacă nu se demonstrează în mod suficient că se pot găsi debușee normale pe piață pentru produsele în cauză[; r]elevanța acestei demonstrații trebuie evaluată la nivelul corespunzător, ținând seama de produsele în cauză, de tipurile de investiții, precum și de capacitățile existente și preconizate”.
- ⁹² Comisia se bucură, pentru aplicarea articolului 87 alineatul (3) CE, de o largă putere de apreciere, a cărei exercitare implică evaluări complexe de ordin economic și social care trebuie să fie efectuate într-un context comunitar. Controlul jurisdicțional aplicat exercitării acestei puteri de apreciere se limitează la verificarea respectării normelor de procedură și de motivare, precum și la controlul exactității materiale a faptelor reținute și al absenței erorilor de drept, a erorilor vădite în aprecierea faptelor sau a abuzului de putere (Hotărârea din 29 aprilie 2004, Italia/Comisia, punctul 37 de mai sus, punctul 83, și Hotărârea Tribunalului din 6 aprilie 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia, T-17/03, Rec., p. II-1139, punctul 41).
- ⁹³ Comisia își poate impune orientări pentru exercitarea puterilor sale de apreciere prin acte precum liniile directoare, în măsura în care acestea conțin criterii indicative cu privire la orientarea pe care intenționează să o urmeze (a se vedea în acest sens Hotărârea Vlaams Gewest/Comisia, punctul 54 de mai sus, punctul 79, și Hotărârea Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia, punctul 92 de mai sus, punctul 42).

94 În speță, Comisia a examinat mai întâi existența unei supracapacități pe piețele comunitară și mondială de malț, precum și cauzele și consecințele acesteia.

95 În considerentul (56) al deciziei atacate, Comisia a redat un tabel întocmit de Euromalt referitor îndeosebi la supracapacitatea existentă pe piața mondială a malțului. Potrivit tabelului, supracapacitatea menționată era de 534 000 de tone în 2004 și de 1 950 000 de tone în 2006.

96 În considerentul (68) al deciziei atacate, Comisia arată următoarele:

„[...] rentabilitatea sectorului malțului ar trebui să se situeze la un nivel foarte scăzut în 2005/2006, întrucât un mare număr de unități de producție ale căror costuri nu sunt decât parțial acoperite suferă pierderi. Această rentabilitate scăzută este probabil motivul care l-a determinat pe marele producător german de malț Weissheimer să își declare falimentul în primăvara anului 2006. Trebuie semnalată de asemenea închiderea permanentă a unor alte unități de producere a malțului, dintre care patru în Regatul Unit, două în Germania și una în Franța. Este vorba în speță despre vechi unități de producție aparținând unor mari întreprinderi. Alți producători de malț au decis neutralizarea temporară a unei părți din capacitatea lor de producție. În alte cazuri, vechi unități de producere a malțului au fost înlocuite cu unități noi [...]”

97 În considerentul (71) al deciziei atacate, Comisia a concluzionat următoarele:

„[...] capacitatea [comunitară] totală de producție a fost utilizată mai puțin de 98 % în anii 2002-2004 [...] În 2005, nivelul de utilizare a fost mai scăzut, producția de malț stabilizându-se la 8,4 milioane de tone, iar capacitatea la 8,8 milioane de tone. În ceea ce privește campania 2006/2007, se preconizează o producție totală de 8 milioane de tone pentru o capacitate de 8,8 milioane de tone. Această scădere a nivelului de utilizare pare

să reflecte totuși reacția întreprinderilor din sector care, confruntate cu o rentabilitate scăzută, decid să producă mai puțin malț și să neutralizeze temporar capacități de producție [...]"

98 În sfârșit, în considerentul (72) al deciziei atacate, Comisia arată următoarele:

„[...] Spre sfârșitul primului semestru [al anului] 2006, pare să se fi ajuns la o restabilire a echilibrului între producția și cererea efectivă de malț în Comunitate, producătorii învățând să își limiteze producția în funcție de posibilitățile de desfacere. Totuși, chiar și după închiderea menționată mai sus a unor unități de producție depășite, capacitatea totală de producție de malț în Comunitate continuă să depășească cu aproximativ 600 000 de tone cererea efectivă [...] Comisia nu dispune, așadar, de niciun indiciu care să anunțe pe termen scurt o evoluție a situației actuale caracterizate printr-o supracapacitate.”

99 După ce a explicat astfel existența unei supracapacități comunitare importante în special prin inexistența unor debușee pe piețele comunitară și mondială a malțului, Comisia a examinat argumentele Regatului Țărilor de Jos și ale reclamantei, potrivit cărora caracteristicile investiției în cauză ar fi făcut ca ajutorul să influențeze mai mult comerțul cu țările terțe decât schimburile comerciale intracomunitare. În această privință, Comisia a arătat, în considerentul (75) al deciziei atacate, că „[î]n sectorul comunitar al malțului exist[au] de asemenea mari grupuri care comercializ[au] malțul lor atât pe piața Comunității, cât și pe cea a țărilor terțe; că reclamanta] aparține[a] acestei categorii; [că] situarea sa lângă un port cu ape adânci îi permite[a] să aprovizioneze atât piața comunitară, cât și piețele extracomunitare [...]; și că [î]n programul său de activitate elaborat în august 2003, [reclamanta] arăt[a] că urmăre[a] ca în anul 2005 să vândă 71 540 de tone de malț în Europa”. Comisia precizează, în considerentul (76) al deciziei atacate, că „[s]e poate întâmpla ca fabrici de malț axate în principal pe exportul către țările terțe [printre care și reclamanta], care nu găsesc cumpărători pentru producția destinată exportului, să încerce să o vândă în Comunitate; s]ituația inversă este de asemenea posibilă [...]; e]xistă o corelație în sensul că ceea ce se întâmplă în afara comunității are repercusiuni asupra situației intracomunitare și invers.”

100 În plus, în ceea ce privește produsele în cauză, Comisia a examinat și a respins argumentele reclamantei și ale Regatului Țărilor de Jos referitoare la existența unei piețe separate și, prin urmare, a unor debușee distincte pentru malțul premium.

101 În sfârșit, în considerentul (89) al deciziei atacate, Comisia a afirmat următoarele:

„Ținând seama de concluziile [...] referitoare la supracapacitatea pe piața malțului, la eventualele efecte ale măsurii de ajutor avute în vedere asupra schimburilor comerciale dintre statele membre și la imposibilitatea de a demonstra existența unei piețe cu adevărat distincte pentru malțul premium, Comisia apreciază că măsura în cauză nu este conformă cu punctul 4.2.5 din liniile directoare, care prevede că nu se poate acorda niciun ajutor pentru investiții referitoare la produse pentru care nu se pot găsi posibilități normale de desfacere pe piață.”

102 Prin intermediul primului și al celui de al treilea aspect ale primului motiv, reclamanta reproșează, în esență, Comisiei, pe de o parte, că a interpretat și a aplicat în mod greșit liniile directoare în ceea ce privește aprecierea existenței unor debușee normale și, pe de altă parte, că a comis erori vădite de apreciere cu ocazia examinării supracapacității pe piața malțului.

103 Întrucât concluzia Comisiei privind lipsa unor debușee normale pe piață se sprijină în principal pe constatarea sa privind existența unei supracapacități de producție în raport cu cererea de malț, trebuie examinată mai întâi temeinicia deciziei atacate în această privință.

— Cu privire la supracapacitatea pe piața malțului

104 Părțile nu contestă că piața malțului este mondială, fapt atestat de sursele anexate la înscrisurile prezentate de părți. În plus, astfel cum s-a stabilit la punctul 44 de mai sus, reclamanta nu a demonstrat existența unei piețe distincte pentru malțul HTST sau malțul premium. În plus, afirmația acesteia potrivit căreia „vânzările de HTST înlocuiesc vânzările de malț standard” și care în esență arată că aceasta poate vinde malț HTST cumpărătorilor care se aprovizionau anterior, în întregime sau în parte, cu malț „standard”, confirmă concluzia Comisiei potrivit căreia reclamanta se află în concurență cu ceilalți producători pentru aceleași debușee pe piață.

105 În primul rând, reclamanta susține că Comisia a concluzionat că există o supracapacitate pe piața comunitară în special pe baza surselor de la Euromalt, care ar fi o organizație ce reprezintă interesele concurenților săi, ignorând indiciile contrare.

106 În această privință, trebuie arătat că Comisia s-a bazat, în decizia atacată, pe date referitoare la capacitatea de producție și la producția comunitară efectivă din anii 2002-2005 ținând seama de datele cuprinse în raportul H. M. G. pentru anii 2004/2005, rezultate din date statistice naționale și din date de la Euromalt și de la Eurostat. Aceste date arată că în 2002 și în 2004 supracapacitatea se ridica la cel puțin 200 000 de tone, ceea ce, având în vedere o capacitate de 8,6 milioane de tone în 2002 și de 8,8 milioane de tone în 2004, corespundea unui nivel de utilizare de 98 %. În 2003, supracapacitatea era de numai 37 000 de tone, ceea ce corespundea unui nivel de utilizare a capacităților de 99,6 %. Comisia a adăugat că datele înscrise în raportul Frontier Economics evidențiau un nivel de utilizare comparabil. În continuare, citând ca sursă un raport al H. M. G. din 2 mai 2006 (denumit în continuare „raportul G. din mai 2006”), aceasta a arătat că, „[i]n 2005, nivelul de utilizare a fost mai scăzut, producția de malț stabilizându-se la 8,4 milioane de tone, iar capacitatea la 8,8 milioane de tone; i]n ceea ce privește campania 2006/2007, se preconizează o producție totală de 8 milioane de tone pentru o capacitate de 8,8 milioane de tone”. Comisia a constatat că scăderea nivelului de utilizare părea să reflecte reacția întreprinderilor din sector care, confruntate cu o rentabilitate scăzută, decideau să producă mai puțin malț și să neutralizeze temporar capacitățile de producție. Aceasta a adăugat că, pentru campania 2006/2007, această situație s-ar explica poate și prin recolta mediocră de orz de braserie. Aceasta a afirmat că din datele referitoare la anii 2002, 2003 și 2004 rezulta că

era posibil să se utilizeze cel puțin 98 % din capacitatea totală de producție [considerentele (70) și (71) ale deciziei atacate].

107 În primul rând, trebuie să se constate că Comisia s-a bazat pe surse diverse, toate indicând existența unor supracapacități de producție importante pe piața comunitară a malțului, care au crescut în anul 2005 în raport cu perioada 2002-2004. Mai mult, aceasta a arătat că, potrivit raportului G. din mai 2006, supracapacitatea pe piața comunitară va atinge un nivel record în 2006/2007, care se va ridica la 800 000 de tone, respectiv 9 % din capacitatea totală. Prin urmare, argumentul reclamantei potrivit căruia concluzia Comisiei referitoare la existența unei supracapacități se sprijină numai pe observațiile Euromalt este lipsit de orice temei.

108 În al doilea rând, trebuie observat că poziția Comisiei, potrivit căreia exista o supracapacitate structurală în Comunitate în raport cu debușeele de pe piață, este confirmată în mod clar de raportul G. din iulie 2006, la care reclamanta face trimitere în mai multe rânduri. În acest raport se arată următoarele:

„Începând cu 2004, însă cel mai evident în 2005 și în 2006, industria comunitară era caracterizată de o supracapacitate nevandabilă de peste un milion de tone. [...] Pierderile fabricanților de malț erau semnificative în 2005 și vor fi probabil și mai mari în 2006. Cu toate acestea, fabricanții de malț din mai multe țări, Franța, Germania și Regatul Unit, au început să reducă producția în loc să vândă malțul cu marje total nerentabile”.

109 În al treilea rând, reclamanta și Regatul Țărilor de Jos reproșează Comisiei că a ignorat informațiile cuprinse în raportul G. din iulie 2006, potrivit cărora, „în ceea ce privește echilibrul între oferta și cererea de malț, se poate afirma că nu mai există o mare supracapacitate” și că „[o]rice supracapacitate rămasă se situează în limite acceptabile”.

110 Trebuie amintit că fragmentul relevant din raportul G. din iulie 2006 are următorul cuprins:

„Noile construcții și închiderile au ca rezultat o capacitate comunitară actuală de producție de malț de 8,8 milioane de tone pentru o utilizare estimată, inclusiv exporturile, de 8,2 milioane tone, respectiv 93,2 % din capacitate [...] În ceea ce privește echilibrul între oferta și cererea de malț, se poate afirma că nu mai există o mare supracapacitate. Pe piețele mai puțin favorabile fabricanților au învățat să își reducă producția până la nivelul volumelor de vânzări posibile, astfel încât nicio presiune pe prețul malțului nu s-ar mai putea datora unei oferte excedentare”.

111 Rezultă că, chiar potrivit raportului în discuție, datat 13 iulie 2006, supracapacitatea existentă pe piața comunitară la momentul întocmirii acestuia era de 600 000 de tone. Această valoare era cea mai ridicată din perioada în care Comisia și-a focalizat analiza (2003-2006) și, în plus, arăta o tendință continuă de creștere a capacității în cadrul Comunității, dat fiind că, în 2005, potrivit deciziei atacate, această valoare era de numai 400 000 de tone (a se vedea punctul 106 de mai sus). Validitatea afirmației potrivit căreia „[i]n ceea ce privește echilibrul între oferta și cererea de malț, se poate afirma că nu mai există o mare supracapacitate” este compromisă de contextul său imediat. Astfel, având în vedere, în primul rând, nivelul record al supracapacității (600 000 de tone) indicat în același paragraf al raportului, în al doilea rând, afirmația potrivit căreia o parte a producătorilor a învățat să își reducă producția la un nivel care corespunde vânzărilor posibile și, în al treilea rând, referirea la echilibrul între ofertă și cerere, iar nu între capacități și cerere, trebuie arătat că schimbarea pe care fragmentul respectiv urmărea să o comunice nu constă într-o diminuare a supracapacității, ci într-o scădere a supraproducției (sau a ofertei excedentare) comunitare.

112 Trebuie să se constate că Comisia a menționat diminuarea supraproducției comunitare constatând, în considerentul (72) al deciziei atacate că „[s]pre sfârșitul primului semestru [al anului] 2006, pare să se fi ajuns la o restabilire a echilibrului între producția și cererea efectivă de malț în Comunitate, producătorii învățând să își limiteze producția în funcție de posibilitățile de desfacere”. Comisia citează ca sursă în acest sens raportul G. din iulie 2006. Cu toate acestea, deși Comisia poate lua în considerare

rapoartele și expertizele unor experți independenți, aceasta nu este totuși dispensată de obligația de a evalua lucrările acestora, dat fiind că îi revine responsabilitatea principală și exclusivă de a asigura, sub controlul instanței comunitare, respectarea articolului 87 CE și punerea în aplicare a articolului 88 CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2004, Valmont/Comisia, T-274/01, Rec., p. II-3145, punctul 72 și jurisprudența citată). Or, Comisia nu putea prelua, fără a comite o eroare vădită de apreciere, afirmațiile cuprinse în raportul G. din iulie 2006, citate la punctul 109 de mai sus, referitoare la o reducere a supracapacității, întrucât scăderea producției comunitare (de la 8,4 milioane de tone în 2005 la 8,2 milioane de tone în 2006), dat fiind nivelul stabil al capacităților comunitare în 2005 și în 2006 (8,8 milioane de tone), conduce efectiv la o creștere a supracapacității.

113 Referitor la reuniunile din 2006 dintre H. M. G. și Comisie, trebuie să se constate că, potrivit informațiilor furnizate de reclamantă în această privință, H. M. G. a atras atenția Comisiei asupra unei schimbări radicale vizibile pe piață ce făcea ca situația ofertei și a cererii de malț să fie mult mai echilibrată. În acest sens, este suficient să se arate că aceste schimbări au fost menționate de Comisie în decizia atacată, afirmând, în considerentul (72) al deciziei atacate, că „[s]pre sfârșitul primului semestru [al anului] 2006, pare să se fi ajuns la o restabilire a echilibrului între producția și cererea efectivă de malț în Comunitate, producătorii învățând să își limiteze producția în funcție de posibilitățile de desfacere”.

114 În sfârșit, în măsura în care argumentele reclamantei trebuie înțelese în sensul că urmăresc să conteste și concluzia Comisiei referitoare la existența unei supracapacități pe piața mondială a malțului, trebuie arătat că nici acest argument nu este întemeiat. În primul rând, reclamanta nu a prezentat nicio sursă statistică care să infirme existența unei supracapacități pe piața mondială. În al doilea rând, raportul G. din iulie 2006 face trimitere la construirea recentă a unor importante capacități de producție în țările terțe, care, alături de construirea unor noi capacități comunitare, puseseră industria comunitară în situația de a face față unei „supracapacități care nu poate fi vândută de peste un milion de tone” în 2005 și în 2006.

- 115 Prin urmare, trebuie să se considere că, la momentul adoptării deciziei atacate, Comisia a stabilit în mod corect existența unei supracapacități pe piețele mondială și comunitară ale malțului și că trebuie respinse toate argumentele reclamantei prin care se contestă fiabilitatea surselor care susțin concluzia Comisiei, în decizia atacată, referitoare la supracapacitate.
- 116 În al doilea rând, reclamanta susține că restabilirea unui echilibru între capacitățile de producție și cerere, care era deja previzibilă la momentul adoptării deciziei atacate, nu a fost luată în considerare de către Comisie. Reclamanta invocă în această privință în special Hotărârea AIUFFASS și AKT/Comisia, punctul 78 de mai sus, precum și diverse rapoarte ale unor experți pe care le-a anexat la cererea introductivă.
- 117 În primul rând, contrar susținerilor reclamantei, în decizia atacată Comisia a efectuat o apreciere prospectivă. Aceasta a analizat capacitatea de producție și volumul producției de malț nu numai în anul 2005, ci și în ceea ce privește campania 2006/2007, sprijinindu-se pe raportul G. din iulie 2006 [considerentele (70) și (71) ale deciziei atacate]. Aceasta a examinat tendințele viitoare privind producția de malț la nivel comunitar și la nivel mondial, structura și schimbările previzibile ale cererii de malț din partea producătorilor de bere și s-a referit chiar și la Consiliul Internațional al Cerealelor în ceea ce privește modificarea volumului schimburilor comerciale de malț prevăzută până în 2010 [considerentele (58), (59), (62)-(68) și (72) ale deciziei atacate].
- 118 În condițiile în care Comisia a efectuat o apreciere prospectivă referitoare la capacitatea de producție de malț și la dezvoltarea schimburilor comerciale comunitare, trebuie să se considere că decizia atacată este compatibilă cu principiul rezultat din Hotărârea AIUFFASS și AKT/Comisia, punctul 78 de mai sus, și că argumentele reclamantei referitoare la lipsa unei analize prospective sunt lipsite de temei.
- 119 În al doilea rând, trebuie subliniat că, la momentul adoptării deciziei atacate, Comisia nu dispunea nici de tabelul vânzărilor reprodus în situația vânzărilor întocmită de Deloitte, din 6 decembrie 2006, nici de raportul H. M. G. din noiembrie 2006 privind

situația industriei malțului, care au fost anexate la cerere. Or, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, legalitatea unui act comunitar trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept care existau la data adoptării actului și că aprecierile Comisiei trebuie analizate numai în funcție de acele elemente de care aceasta dispunea la momentul la care au fost efectuate (Hotărârea Tribunalului din 14 mai 2002, *Graphischer Maschinenbau/Comisia*, T-126/99, Rec., p. II-2427, punctul 33, și Hotărârea Tribunalului *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia*, punctul 92 de mai sus, punctul 54; a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 10 iulie 1986, *Belgia/Comisia*, 234/84, Rec., p. 2263, punctul 16). Prin urmare, reclamanta nu poate ca, pentru a contesta legalitatea deciziei atacate, să se prevaleze de elemente de care Comisia nu avusese cunoștință pe parcursul procedurii administrative.

120 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentele reclamantei referitoare la neluarea în considerare a raportului RM International, trebuie arătat de la bun început că acest raport nu a prezentat o analiză completă, susținută cu date concrete, a tendințelor existente și a evoluțiilor privind piața malțului. În orice caz, Comisia face trimitere la raportul RM International în considerentele (27) și (59) ale deciziei atacate. În plus, trebuie să se observe că raportul RM International nu menționează că piața malțului va ajunge foarte rapid într-o situație în care cererea va depăși oferta ca urmare a perspectivelor pozitive de creștere a producției de bere și a cererii de malț, astfel cum a susținut reclamanta. Dimpotrivă, conform raportului, „având în vedere că creșterea producției mondiale de bere a încetinit în anii anteriori, se poate prevedea o absorbție mai lentă de către cerere a noii producții de malț”.

121 Prin urmare, argumentul reclamantei în acest sens trebuie de asemenea respins.

122 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, trebuie să se concluzioneze că, în cadrul analizei sale referitoare la supracapacitate, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

— Cu privire la lipsa unor debușee normale

- 123 Reclamanta invocă totuși faptul că Comisia ar fi ignorat factori care afectează nivelul de utilizare a capacităților, precum lucrările efectuate în fabrici și penuria de orz malțificat, astfel încât aceasta a apreciat în mod greșit că existența unei supracapacități ar fi urmarea lipsei unor debușee normale. În plus, reclamanta consideră că poate găsi cu ușurință debușee normale pentru produsele sale, având în vedere calitatea ameliorată a malțului HTST și faptul că tipul de investiție în cauză îi permite să aprovizioneze cumpărătorii extracomunitari.
- 124 În ceea ce privește primul argument al reclamantei, trebuie constatat că supracapacitatea în creștere constatată de Comisie pentru anii 2005 și 2006 nu poate fi explicată prin afirmația H. M. G., potrivit căreia „aproape nicio fabrică nu produce pe durata întregului an, întrucât în mod regulat se efectuează lucrări de reparații și de ameliorare”. În această privință, este suficient să se arate că în anul 2003 supracapacitatea nu era decât de 37 000 de tone, ceea ce exclude ca lucrările regulate de reparații și de ameliorare să poată fi responsabile pentru o supracapacitate comunitară între 400 000 și 600 000 de tone în 2005 și în 2006, și cu atât mai puțin pentru o supracapacitate de 800 000 de tone pentru campania 2006/2007, prevăzută în raportul G. din mai 2006.
- 125 În ceea ce privește referirea la pretinsa penurie de orz malțificat, trebuie arătat acest factor este menționat de Comisie în considerentul (71) al deciziei atacate, unde se afirmă că, „pentru campania 2006/2007, [scăderea nivelului de utilizare] se explică poate și prin recolta mediocră de orz de braserie”. Reclamanta nu oferă cu toate acestea nicio sursă și nicio dată concretă care să facă plauzibilă ipoteza potrivit căreia penuria de orz malțificat ar fi fost factorul determinat care a condus la scăderea semnificativă a nivelului de utilizare.
- 126 În plus, trebuie subliniat că reclamanta nu contestă constatarea Comisiei, cuprinsă în decizia atacată, susținută de altfel și de raportul G. din iulie 2006, potrivit căreia, ca urmare a unei concurențe acerbe, prețul malțului a coborât până la un nivel la care nu mai era rentabil și că aceste circumstanțe pe piață au condus la închiderea anumitor unități de producție și la limitarea producției celorlalte unități. În plus, recolta slabă de

orz mălțificat într-un anumit an nu poate explica închiderea definitivă a unor fabrici în Comunitate.

127 De asemenea, raportul G din iulie 2006, la care reclamanta a făcut trimitere în mai multe rânduri, explică apariția unei supracapacități în cadrul Comunității, pe de o parte, prin așteptările producătorilor comunitari referitoare la o creștere rapidă a cererii extracomunitare, care i-au determinat pe aceștia din urmă să dezvolte noi capacități, și, pe de altă parte, prin schimbările ulterioare ale condițiilor pieței, care au făcut ca noile capacități să creeze un excedent în raport cu cererea pe piața mondială. În acest sens, raportul menționat indică următoarele:

„Raportul dintre vânzările interne și exporturi era de 70/30 în favoarea vânzărilor interne, însă piețele interne erau cel mult în stagnare, în vreme ce piețele de export păreau insașiabile. Cvasitotalitatea extinderilor sau a noilor fabrici privea zonele favorabile exportului, Rouen, Anvers, Rulsbroek, Eemshaven și Halmstad. Când a început construirea noilor capacități și s-au atins niveluri record ale exporturilor, contextul se schimbase deja. Vânzările interne de bere erau dezamăgitoare, industria japoneză a berii producea și vindea bere cu un conținut scăzut de malț și ulterior bere fără malț, producătorii brazilieni de bere cumpărau cantități tot mai mari din Argentina, vecin membru al Mercosur. Cu toate acestea, schimbarea cea mai importantă a intervenit în Rusia, unde societăți internaționale și rusești au construit o industrie a malțului de aproape 1,5 milioane de tone, care a făcut inutil orice import, cu excepția unor mici cantități de la vecinii direcți.”.

128 De asemenea, raportul Frontier Economics pune scăderea nivelului de utilizare a capacităților comunitare pe seama contracției debușeelor extracomunitare, arătând că „[u]n motiv principal al acestei căderi a exporturilor era cererea rusească în scădere de importuri de malț [...]; d]eși estimările privind producția comunitară pentru anii 2004 și

2005 nu sunt încă disponibile, se așteaptă ca declinul exporturilor [...] să poată conduce la niveluri foarte reduse de utilizare a capacităților în Europa.” **[A key cause of this export drop has been falling demand for imports of malt by Russia [...]. Although estimates of EU production for 2004-05 are not currently available, it is expected that the decline in exports [...] may have led to substantially reduced levels of capacity utilisation in Europe.]**

- 129 Prin urmare, trebuie să se constate că elementele de la dosar susțin existența unei legături de cauzalitate, constatată de Comisie, între supracapacitate și lipsa unor debușee normale pe piața malțului, astfel încât argumentele reclamantei referitoare la o eroare de apreciere în această privință trebuie respinse.
- 130 Prin intermediul celui de al doilea argument, reclamanta invocă faptul că poate găsi cu ușurință debușee normale pentru produsele sale, având în vedere îndeosebi calitatea ameliorată a malțului HTST și faptul că tipul de investiție – în special poziția geografică a fabricii de malț de la Eemshaven aflată în apropierea atât a unor zone în care se cultivă orzul malțificat, cât și a unui port cu apă adâncă – permite aprovizionarea cumpărătorilor extracomunitari.
- 131 În această privință, trebuie arătat de la bun început că reclamanta se sprijină pe o interpretare eronată a liniilor directoare atunci când susține că punctul 4.2.5 din liniile directoare, potrivit căruia trebuie să se demonstreze că „se pot găsi debușee normale pe piață pentru produsele în cauză”, privește în esență demonstrarea existenței unor debușee pentru produsele beneficiarului ajutorului.
- 132 Potrivit jurisprudenței, liniile directoare nu pot fi extinse numai pe baza modului de redactare a acestora. Trebuie ca acestea să fie interpretate în lumina articolului 87 CE și a obiectivului urmărit de această dispoziție, și anume o concurență nedenaturată pe piața comună (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 1 decembrie 2004, Kronofrance/Comisia, T-27/02, Rec., p. II-4177, punctul 89).
- 133 Totodată, Comisia este ținută de liniile directoare și de comunicările pe care le adoptă în materie de ajutoare de stat, însă numai în măsura în care aceste texte asigură o bună aplicare a normelor tratatului, nefiind posibil ca textele menționate să fie interpretate într-un mod care să limiteze domeniul de aplicare al articolelor 87 CE și 88 CE sau care să contravină obiectivelor urmărite de acestea (a se vedea Hotărârea Curții din 11 septembrie 2008, Germania și alții/Kronofrance, C-75/05 P și C-80/05 P, Rep., p. I-6619, punctul 65 și jurisprudența citată).

- 134 Trebuie de asemenea arătat că derogările de la principiul general al incompatibilității ajutoarelor de stat cu piața comună, enunțat la articolul 87 alineatul (1) CE, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte (Hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2008, *SIDE/Comisia*, T-348/04, Rep., p. II-625, punctul 62; a se vedea, în ceea ce privește Tratatul CECO, Hotărârea Curții din 21 iunie 2001, *Moccia Irme și alții/Comisia*, C-280/99 P-C-282/99 P, Rec., p. I-4717, punctul 40, și Hotărârea Tribunalului din 25 septembrie 1997, *UK Steel Association/Comisia*, T-150/95, Rec., p. II-1433, punctul 114).
- 135 Prin chiar natura lor, ajutoarele pentru investiții consolidează poziția concurențială a beneficiarului în raport cu cea a concurenților săi, întrucât suma acordată reduce costurile investițiilor care trebuie suportate de beneficiar, favorizându-l astfel în raport cu ceilalți producători din sector, care au realizat sau care intenționează să realizeze o investiție similară pe cheltuiala proprie (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții *Philippe Morris Holland/Comisia*, punctul 47 de mai sus, punctul 11, și Hotărârea Curții din 24 februarie 1987, *Deufil/Comisia*, 310/85, Rec., p. 901, punctul 8). Astfel, ca urmare a competitivității crescute a beneficiarului de fapt al ajutorului, acesta din urmă are în sine efectul de a-i permite să găsească mai ușor debușee pentru produsele sale în raport cu producțiile nesubvenționate. În fapt, cu cât subvenția este mai importantă, cu atât mai ușor pot fi găsite debușee pentru produsele beneficiarului.
- 136 Rezultă că, dacă examinarea în sensul punctului 4.2.5 din liniile directoare s-ar fi realizat, în esență, pe baza existenței unor debușee pentru producția subvenționată a beneficiarului ajutorului în cauză, iar nu prin luarea în considerare a situației generale a pieței pe care beneficiarul se află în concurență cu ceilalți producători pentru aceleași debușee, aceasta ar permite autorizarea unui ajutor care, prin denaturarea concurenței, asigură debușeele pentru produsele beneficiarului chiar și pe o piață caracterizată printr-o supraproducție sau printr-o supracapacitate, pe care concurenții nesubvenționați întâmpină dificultăți în comercializarea produselor lor. O astfel de interpretare a liniilor directoare ar fi, prin urmare, contrară articolului 87 CE.
- 137 Rezultă că argumentele reclamantei prin care aceasta urmărește să demonstreze că, datorită calității ameliorate a malțului HTST, situației geografice a fabricii de la Eemshaven și capacității acesteia de a livra malț în vrac, va găsi cu ușurință debușee normale pe piață pentru produsele sale trebuie respinse ca inoperante.

138 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se considere că Comisia nu a comis o eroare vădită de apreciere atunci când a atribuit existența unei supracapacități pe piața comunitară și mondială a malțului lipsei unor debușee normale pentru producție.

139 Celelalte argumente ale reclamantei prezentate în acest context nu pot infirma această concluzie.

140 În primul rând, reclamanta pretinde că cvasitotalitatea producției sale va fi orientată către destinații extracomunitare, astfel încât aceasta nu se află în concurență pentru aceleași debușee cu ceilalți producători comunitari.

141 Această teză nu poate fi admisă. În primul rând, reclamanta nu contestă faptul că, din punctul de vedere al întinderii geografice, piața malțului este mondială. În plus, astfel cum s-a stabilit la punctul 44 de mai sus, nu există o piață de produs distinctă pentru malțul premium sau pentru malțul HTST. Prin urmare, întrucât reclamanta se află în concurență cu ceilalți producători comunitari pe aceeași piață de produs și geografică, acesta se află în concurență cu aceștia pentru aceleași debușee. În al doilea rând, raportul Frontier Economics, comandat de reclamantă, arată că „se așteaptă ca malțul HTST [...] produs la Eemshaven să înlocuiască, cel puțin parțial, vânzările [...] celorlalți producători de malț standard, inclusiv ale celor care dispun de capacități excedentare”. Această afirmație arată cu claritate că reclamanta urmărește să obțină o parte din debușeele de vânzări existente ale celorlalți producători comunitari.

142 În al doilea rând, reclamanta pretinde că Comisia a considerat în mod greșit că piețele extracomunitare nu ar putea, în anii viitori, să absoarbă supracapacitatea comunitară și că numărul licențelor de export eliberate nu constituie o sursă fiabilă pentru a urmări evoluția exporturilor.

143 În această privință, trebuie să se constate că raportul G. din iulie 2006 și cel al Frontier Economics arată cu claritate (a se vedea punctele 127 și 128 de mai sus) că posibilitățile de desfacere a malțului comunitar în țările terțe s-au redus în mod radical către sfârșitul perioadei luate în considerare de Comisie (în 2005 și în 2006) și că respectivele rapoarte lasă să se înțeleagă că această reducere, împreună cu construirea unor noi capacități comunitare, era factorul principal care a creat supracapacitatea comunitară. În plus, reclamanta nu a prezentat nicio sursă disponibilă pentru Comisie la momentul adoptării deciziei atacate, care să fi indicat o creștere rapidă și previzibilă a debușeelor extracomunitare. Prin urmare, Comisia nu a comis o eroare vădită de apreciere atunci când a constatat că piețe extracomunitare nu ar putea să absoarbă, într-un viitor previzibil, supracapacitatea comunitară.

144 În al treilea rând, reclamanta susține că, datorită închiderii recente și previzibile a unor fabrici depășite sau care sunt situate în zone geografice mai puțin avantajoase, supracapacitatea va dispărea, astfel încât vor exista debușee normale pentru producția comunitară.

145 În această privință, este suficient să se observe că, potrivit celor susținute de Comisie în decizia atacată și raportului G. din iulie 2006, motivul principal al închiderii permanente a numeroase fabrici în Comunitate în anii 2005 și 2006 era supracapacitatea, care a cauzat o scădere a prețului malțului la un nivel la care producerea malțului în anumite fabrici nu mai era rentabilă. În aceste împrejurări, faptul că numeroase fabrici au fost constrânse să își înceteze producția nu face decât să confirme concluzia Comisiei referitoare la lipsa unor debușee normale. De asemenea, afirmația reclamantei potrivit căreia celelalte închideri permanente erau previzibile din cauza unei concurențe tot mai intense înseamnă, în esență, că numeroși producători comunitari de malț nu și-ar putea vinde produsele rentabil, ceea ce ține efectiv de noțiunea de lipsă a unor debușee normale pe piață.

146 Având în vedere ansamblul considerațiilor de mai sus, trebuie să se considere că liniile directoare au fost aplicate corect de Comisie și că aceasta nu a comis o eroare vădită de apreciere atunci când a examinat supracapacitatea. Prin urmare, primul și al treilea aspect ale celui de al doilea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a unor evenimente care au avut loc între adoptarea deciziei de acordare a ajutorului și adoptarea deciziei atacate

Argumentele părților

147 Reclamanta reproșează Comisiei că s-a bazat exclusiv pe programul său de activitate întocmit în 2003, care nu era altceva decât un program pentru operațiunile viitoare, fără a lua în considerare ceea ce s-a întâmplat efectiv între momentul la care fusese întocmit acest program și adoptarea deciziei atacate. Referindu-se la jurisprudență, aceasta susține că Comisia ar trebui să țină seama de evoluțiile efective în cadrul sectorului în cauză, care au avut loc între momentul la care ajutorul preconizat a fost acordat și adoptarea deciziei atacate. Reclamanta consideră că informațiile pe care Comisia le are la dispoziție nu trebuie să îi fie furnizate numai de statele membre sau de celelalte părți la procedură, ci că aceasta trebuie să ia în considerare și informații care sunt publice.

148 În ceea ce privește data la care fabrica a devenit deplin operațională, reclamanta reproșează Comisiei că a considerat că era vorba despre luna aprilie 2005. Aceasta contestă fundamentarea de către Comisie a acestei concluzii pe informații găsite pe internet, provenite de la surse care nu au nicio legătură cu reclamanta, fără a se fi adresat reclamantei sau guvernului olandez pentru a le verifica, în condițiile în care alte informații, având ca sursă internetul, care se aflau la dispoziția Comisiei, contraziceau în mod direct expunerea situației de fapt realizată de aceasta. Reclamanta apreciază că raportul anual 2005 al Bavaria, de asemenea citat de Comisie, arată că fabrica de malț de la Eemshaven nu a început să funcționeze decât în decembrie 2005 la o capacitate operațională minimă, în timp ce fabrica a fost deschisă oficial în iunie 2006.

149 Regatul Țărilor de Jos nu a prezentat niciun argument în acest sens.

150 Comisia contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

151 Trebuie amintit, în prealabil, că, pentru a obține aprobarea unor ajutoare noi, prin derogare de la normele tratatului, statul membru în cauză trebuie, în temeiul obligației de cooperare pe care o are față de Comisie în temeiul articolului 10 CE, să îi ofere toate informațiile de natură să permită acestei instituții să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile derogării de care solicită să beneficieze (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2005, Regione autonoma della Sardegna/Comisia, T-171/02, Rec., p. II-2123, punctul 129, și Hotărârea Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia, punctul 92 de mai sus, punctul 48 și jurisprudența citată).

152 Comisiei nu i se poate reproșa că nu a luat în considerare eventuale informații care i-ar fi putut fi prezentate în cursul procedurii administrative, dar care nu i-au fost prezentate, întrucât Comisia nu are obligația de examina din oficiu și prin apreciere care sunt informațiile care i-ar fi putut fi prezentate (Hotărârea Curții din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, Rec., p. I-1719, punctul 60, și Hotărârea Ter Lembeek/Comisia, punctul 54 de mai sus, punctul 83).

153 Prin urmare, reclamanta nu poate reproșa în mod valabil Comisiei că nu a luat în considerare informații despre care se pretinde că erau publice, însă care nu i-au fost prezentate în cursul procedurii administrative.

154 În plus, argumentul reclamantei privind indicarea pretins eronată în decizia atacată a datei de începere a funcționării fabricii de la Eemshaven nu poate avea nicio incidență asupra legalității deciziei atacate. Astfel, decizia atacată se întemeia pe existența unei supracapacități și pe lipsa unor debușee normale pe piețele comunitară și mondială ale

malțului, o situație care exista în 2005 și în 2006 și ale cărei modificări în anii următori nu puteau fi deduse din documentația de care Comisia dispunea la momentul adoptării deciziei atacate. Or, deschiderea fabricii de la Eemshaven trebuia să aibă loc, potrivit tuturor surselor menționate în decizia atacată și de reclamantă, în această perioadă caracterizată printr-o supracapacitate și prin lipsa unor debușee normale.

155 Prin urmare, al patrulea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei evaluări adecvate a efectelor benefice ale măsurii în litigiu și a impactului acesteia asupra condițiilor schimburilor comerciale intracomunitare

Argumentele părților

156 Reclamanta reproșează, în esență, Comisiei că nu a evaluat în decizia atacată, pe de o parte, efectele benefice ale subvenției și, pe de altă parte, eventualul impact negativ al acesteia asupra condițiilor schimburilor comerciale în cadrul Comunității, ceea ce reprezintă o interpretare și o aplicare greșite ale articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE. Reclamanta susține că investiția în cauză are un impact benefic major asupra realizării obiectivelor politicii agricole comune, în special asupra politicii de dezvoltare rurală, și asupra acțiunilor Comunității referitoare la dezvoltarea regională și la coeziune.

157 Potrivit reclamantei, Comisia nu poate declara în mod valabil că, în urma adoptării liniilor directe, a renunțat la puterea sa de apreciere și nu poate, prin urmare, să efectueze o evaluare care să ia în considerare efectele benefice ale ajutorului. Reclamanta consideră că împreriurarea că liniile directe se întemeiază pe articolul 87

alineatul (3) CE implică în mod necesar faptul că Comisia nu poate, în mod nelegal, să își limiteze puterea de apreciere sau să renunțe la aceasta. Reclamanta deduce din aceasta că punctul 4.2.5 din liniile directoare trebuie interpretat în lumina criteriului prevăzut în tratat, și anume dacă modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Reclamanta subliniază că Comisia nu a apreciat dacă, în lumina avantajelor pe care le-ar produce subvenția planificată, acest impact este cu adevărat contrar interesului comun în sensul articolului 87 alineatul (3) CE.

158 Reclamanta consideră că liniile directoare, în forma actuală, lasă Comisiei întreaga marjă necesară pentru a asigura o bună evaluare comparativă a avantajelor și a incidenței prezumate a subvenției asupra concurenței. Referindu-se la Concluziile avocatului general Alber prezentate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Curții din 3 mai 2001, Portugalia/Comisia (C-204/97, Rec., p. I-3175, I-3177, punctul 46), reclamanta apreciază că, dacă situația ar fi fost diferită, liniile directoare nu ar corespunde unei bune evaluări comparative cerute de articolul 87 alineatul (3) CE între efectele pozitive ale unui ajutor și pretinsele efecte negative ale acestuia, astfel încât ar fi fost necesară aplicarea directă a articolului 87 alineatul (3) CE. Reclamanta susține că, în orice caz, Comisia a aplicat în mod greșit criteriile pe care și le-a impus ea însăși în liniile directoare.

159 Reclamanta invocă faptul că subvenția urmărea, pe de o parte, să compenseze costurile mai ridicate ale instalării fabricii de malț la Eemshaven față de instalarea într-un loc pe care l-ar fi ales într-o altă regiune a Țărilor de Jos și, pe de altă parte, să o încurajeze să stabilească fabrica într-o regiune care trebuia să se dezvolte din punct de vedere economic. Reclamanta invocă faptul că orice avantaj concurențial pe care l-ar fi obținut prin primirea subvenției ar fi fost redus de costurile mai ridicate pe care a trebuit să le suporte și că, în realitate, o mare parte a subvenției era necesară pentru a o situa într-o poziție de egalitate cu concurenții săi. Reclamanta apreciază că a participat activ, prin investiția în cauză, la dezvoltarea unei regiuni de cultivare a orzului malțificat în nordul Țărilor de Jos, care oferă noi perspective importante pentru cultivatori în această regiune și contribuie la procesul de modernizare a capacităților de producere a malțului, înlocuind capacități continentale inefficiente cu capacități moderne, orientate către țări terțe în afara Comunității.

- 160 Reclamanta arată că subvenția aduce o tehnologie nouă, orientată spre viitor, care conduce către noi standarde de sănătate și mediu, precum și la un malt de o mai bună calitate și, în consecință, la o bere de o mai bună calitate. Această investiție ar avea, prin urmare, un impact mai degrabă pozitiv decât negativ asupra capacității concurențiale a Comunității pe piețele de export și asupra capacităților existente și preconizate pe piața comunitară a malțului.
- 161 Aceasta invocă punctul 1.6 din liniile directoare, care prevede o coerență între controlul ajutoarelor de stat acordate de statele membre și măsurile comunitare adoptate în temeiul politicii de dezvoltare rurală a Comunității. Articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european de orientare și garantare agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO L 160, p. 80, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 134) ar prevedea că ajutorul pentru investiții destinat prelucrării produselor agricole ar contribui la realizarea obiectivelor politicii comunitare de dezvoltare rurală.
- 162 Potrivit Regatului Țărilor de Jos, Comisia pierde din vedere faptul că proiectul în discuție se înscrie perfect în obiectivele generale ale politicii sale referitoare la dezvoltarea zonelor rurale. Acesta adaugă că proiectul prevede astfel refacerea sectorului agricol în nordul Țărilor de Jos și în special înlocuirea culturii sfeclei cu alte culturi. În opinia acestuia, Comisia ar trebui nu numai să evalueze subvenția în raport cu prevederile punctului 4.2.5 din liniile directoare, ci și să examineze „dacă ajutorul nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun”. Acesta arată, referindu-se la Hotărârea Alzetta și alții/Comisia, punctul 63 de mai sus, că este obligația Comisiei ca, în cadrul examinării în raport cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE, să evalueze comparativ efectele benefice ale ajutorului și efectele negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale și asupra menținerii unei concurențe nenedaturate. Regatul Țărilor de Jos deduce din aceasta că în continuare Comisia este obligată să ia în considerare articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE, chiar dacă aceasta și-a limitat puterea de apreciere prin linii directoare în domeniul ajutoarelor în sectorul agricol.
- 163 Potrivit Regatului Țărilor de Jos, Comisia trebuie să respecte coerența dintre articolele 87 CE și 88 CE și alte dispoziții ale tratatului (Hotărârea Curții din 14 aprilie 2005, Belgia/Comisia, C-110/03, Rec., p. I-2801, punctul 64). Una dintre aceste alte dispoziții

ale tratatului ar fi articolul 158 CE, care ar prevedea că Comunitatea ar urmări reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor sau insulelor defavorizate, inclusiv a zonelor rurale. Ar fi, prin urmare, obligația Comisiei să asigure coerența cerută între politica sa privind ajutoarele și acțiunea Comunității prin care se urmărește reducerea decalajelor dintre regiuni.

¹⁶⁴ Regatul Țărilor de Jos arată că acordarea unui ajutor pentru o instalație atât de inovatoare se înscrie în obiectivele enunțate la Consiliul European de la Lisabona, care vizează ca, până în 2010, Uniunea Europeană să fie economia cea mai competitivă și mai dinamică din lume. Acesta reproșează Comisiei că nu a evocat acest punct esențial în decizia atacată.

¹⁶⁵ Comisia contestă argumentele reclamantei și ale Regatului Țărilor de Jos.

Aprecierea Tribunalului

¹⁶⁶ În prealabil, trebuie amintit că decizia atacată a fost adoptată atât în temeiul dispozițiilor articolului 87 alineatele (1) și (3) CE, cât și în temeiul liniilor directoare, în special al secțiunii 4.2 din acestea, care urmărește să explice aceste dispoziții în domeniul „ajutoarelor pentru investițiile legate de prelucrarea și comercializarea produselor agricole”.

¹⁶⁷ Atunci când au fost adoptate linii directoare, acestea sunt obligatorii pentru Comisie (Hotărârea Deufil/Comisia, punctul 135 de mai sus, punctul 22, și Hotărârea Regione autonoma della Sardegna/Comisia, punctul 151 de mai sus, punctul 95). Prin urmare, este de competența instanței comunitare să verifice dacă Comisia a respectat normele pe care le-a adoptat (Hotărârea Tribunalului din 30 ianuarie 2002, Keller și Keller Meccanica/Comisia, T-35/99, Rec., p. II-261, punctul 77, și Regione autonoma della Sardegna/Comisia, punctul 151 de mai sus, punctul 96).

- 168 În primul rând, trebuie arătat că reclamanta a declarat în mod expres, în observațiile sale cu privire la memoriul în intervenție, că nu contesta caracterul obligatoriu al liniilor directoare și nici conformitatea acestora cu dispozițiile Tratatului CE.
- 169 Potrivit punctului 3.7 din liniile directoare, „[î]ntrucât este necesară luarea în considerare a condițiilor specifice producției agricole cu ocazia examinării ajutoarelor destinate favorizării unor regiuni defavorizate, liniile directoare ale Comisiei privind ajutoarele naționale acordate regiunilor nu sunt aplicabile sectorului agricol[; a]tunci când sunt relevante pentru sectorul agricol, considerațiile de politică regională au fost integrate în prezentele linii”. Rezultă că orice aspect pozitiv al ajutorului în cauză nu poate fi luat în considerare decât în contextul aplicării criteriilor liniilor directoare.
- 170 Or, trebuie amintit că punctul 4.2.5 din liniile directoare prevede că „nu se poate acorda niciun ajutor [...] dacă nu se demonstrează în mod suficient că se pot găsi debușee normale pe piață pentru produsele în cauză”.
- 171 Prin urmare, după ce a constatat că ajutorul în cauză intra în domeniul de aplicare al liniilor directoare, Comisia era obligată, mai întâi, să examineze dacă se demonstrase suficient că pe piață puteau fi găsite debușee normale pentru produsele în cauză.
- 172 Întrucât această condiție nu era îndeplinită în speță, Comisia nu ar fi putut aproba ajutorul în litigiu luând în considerare obiectivele și eventualele efecte benefice ale acestuia fără să încalce propriile linii directoare și, prin urmare, principiile care rezultă din jurisprudența citată la punctul 167 de mai sus, astfel încât examinarea respectivelor obiective și efecte benefice era inutilă.

173 În al doilea rând, reclamanta nu poate pretinde în mod valabil că neaplicarea liniilor directoare și aplicarea directă a articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE ar fi implicat luarea în considerare a obiectivelor și a efectelor benefice ale ajutorului în litigiu.

174 Astfel, potrivit Hotărârii Deufl/Comisia, punctul 167 de mai sus (punctul 18), articolul 87 alineatul (3) CE conferă Comisiei o putere discreționară a cărei exercitare presupune aprecieri de ordin economic și social care trebuie efectuate într-un context comunitar. Curtea a statuat, în această hotărâre, că, apreciind că acordarea unui ajutor pentru o investiție care ar crește capacitățile de producție într-un sector deja în mare măsură excedentar era contrară interesului comun și că un astfel de ajutor nu era de natură să favorizeze dezvoltarea economică a regiunii în cauză, Comisia nu depășise limitele puterii sale de apreciere.

175 În plus, Curtea nu a exprimat îndoieli cu privire la considerațiile de ordin economic care stăteau la baza deciziei Comisiei, reproduse la punctul 16 din Hotărârea Deufl/Comisia, punctul 167 de mai sus, potrivit căreia, „ținând seama de supracapacitățile de producție [...], orice degrevare artificială de costurile cu investițiile a unui producător de astfel de produse ar slăbi situația concurențială a celorlalți și ar avea ca efect, dacă conduce la o creștere a capacităților, reducerea nivelului de utilizare a acestor capacități și reducerea prețurilor[; a] ajutorul în cauză ar afecta, așadar, în mod indiscutabil schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun [articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE]”.

176 Astfel, trebuie observat că criteriul care figurează la punctul 4.2.5 din liniile directoare, potrivit căruia nu se poate acorda niciun ajutor dacă nu se demonstrează în mod suficient că se pot găsi deuse normale pe piață pentru produsele în cauză, reflectă condiția care reiese din articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE, potrivit căruia niciun ajutor care modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun nu poate fi compatibil cu piața comună.

177 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se considere că Comisia nu a încălcat articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE atunci când și-a întemeiat decizia atacată pe existența unei supracapacități comunitare și pe nedemonstrarea existenței unor debușee normale, fără a fi examinat obiectivele și efectele benefice ale ajutorului pentru regiunea în cauză.

178 Această concluzie nu poate fi infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia ajutorul în litigiu nu ar fi făcut decât să compenseze dezavantajele economice ale zonei Eemshaven în raport cu zona Terneuzen (Țările de Jos) pe care ar fi preferat-o în lipsa ajutorului.

179 În această privință, trebuie arătat că întreprinderile care beneficiază de un ajutor nu pot avea, în principiu, o încredere legitimă în legalitatea ajutorului decât dacă acesta a fost aprobat de Comisie printr-o procedură prevăzută la articolul 88 CE (a se vedea Hotărârea Curții din 11 noiembrie 2004, Demesa și Territorio Histórico de Álava/Comisia, C-183/02 P și C-187/02 P, Rec., p. I-10609, punctele 44 și 45 și jurisprudența citată, și Hotărârea Curții din 15 decembrie 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, Rec., p. I-11137, punctul 104). În lipsa unei astfel de încrederi legitime, din punctul de vedere al controlului comunitar al ajutoarelor de stat, orice decizie comercială întemeiată pe perspectiva acordării unui ajutor neaprobat de Comisie ține de riscurile aferente activităților economice ale întreprinderii care urmărește obținerea ajutorului, astfel încât eventualele dezavantaje suferite în urma unei astfel de decizii nu pot fi luate în considerare cu ocazia examinării efectuate de Comisie.

180 Având în vedere considerațiile de mai sus, se impune respingerea și a celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv și, prin urmare, a celui de al doilea motiv în ansamblul său.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă a deciziei atacate în ceea ce privește aplicarea articolului 87 alineatul (3) CE

181 Reclamanta, susținută de Regatul Țărilor de Jos, consideră că, în condițiile în care nu sunt specificate calculele care au fost efectuate pentru a obține datele privind excedentul capacităților pe piața malțului menționate în decizia atacată, este imposibil să se verifice dacă pe piața comunitară a malțului exista efectiv o supracapacitate și în ce măsură investiția respectivă ar fi avut un impact asupra acestei situații. Aceasta deduce că decizia atacată este viciată de lipsa unei motivări adecvate, ceea ce constituie o încălcare a obligației de motivare a Comisiei, prevăzută la articolul 253 CE.

182 Comisia contestă argumentele reclamantei.

183 În această privință, este suficient să se arate că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 106 de mai sus și contrar susținerilor reclamantei, Comisia a menționat sursele datelor referitoare la supracapacitatea care exista pe piața comunitară în perioada examinată.

184 Prin urmare, trebuie respins ca nefondat și al doilea aspect al celui de al patrulea motiv.

3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului buneii administrării

Argumentele părților

185 Reclamanta reproșează Comisiei că nu a investigat corespunzător toate aspectele referitoare la acordarea subvenției, inclusiv evoluțiile și evenimentele care au avut loc între adoptarea deciziei de acordare a ajutorului și adoptarea deciziei atacate. Referindu-se la jurisprudență, aceasta consideră că informațiile nu trebuie oferite numai de statul membru sau de celelalte părți la procedură, ci și Comisia trebuie să efectueze investigații cu privire la informații care sunt publice.

186 Aceasta invocă faptul că decizia atacată se întemeiază în principal pe date referitoare la capacitate care au fost oferite de Euromalt, un grup de interes care îi reprezintă pe concurenții reclamantei, care au un interes comercial să se opună modernizării capacităților sale. Aceasta recunoaște că un anumit număr de asociații naționale de producători de malț au sprijinit concluziile Euromalt, însă aceste asociații nu au specificat modul în care au fost calculate date lor referitoare la capacitate sau făceau trimitere la datele indicate în scrisoarea din 3 august 2005 a Euromalt. Aceasta reproșează Comisiei că nu a luat în considerare rapoartele referitoare la piața malțului, întocmite de RM International, H. M. G. și de Rabobank, care au confirmat că sectorul comunitar al malțului făcea obiectul unor modificări structurale rapide și că oferta și cererea de malț în cadrul Comunității se vor echilibra până în 2006.

187 Reclamanta consideră că argumentele referitoare la efectele benefice ale subvenției, în sensul că aceasta favorizează obiectivele politicii agricole comune a Comunității, în special politica de dezvoltare rurală și acțiunea Comunității referitoare la dezvoltarea regională și la coeziune nu au făcut obiectul unei investigații adecvate.

188 Pentru a sprijini argumentul său referitor la lipsa unei investigații adecvate, reclamanta invocă, cu titlu exemplificativ, că determinarea de către Comisie a datei la care fabrica de la Eemshaven devenise operațională se întemeiase pe date provenite de pe internet și pe surse care nu au legătură cu reclamanta, Comisia neadresându-se reclamantei sau guvernului olandez pentru a verifica această constatare.

189 Reclamanta deduce din aceasta că Comisia și-a încălcat obligația de a investiga cu seriozitate și imparțialitate toate aspectele relevante ale prezentei cauze și că aceasta ar fi trebuit să efectueze o investigație mult mai aprofundată și diligentă.

190 Regatul Țărilor de Jos nu a prezentat argumente în această privință.

191 Comisia contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

192 Prin intermediul prezentului motiv, reclamanta reproșează, în esență, Comisiei încălcarea principiului bunei administrări, în sensul că aceasta ar fi trebuit să investigheze cu grijă și imparțialitate toate aspectele relevante ale cauzei.

193 În ceea ce privește aspectul sarcinii probei, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că este obligația statului membru să ofere toate informațiile de natură să permită acestei

instituții să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile derogării și că Comisia nu are obligația de examina din oficiu și prin apreciere care sunt informațiile care i-ar fi putut fi prezentate (a se vedea punctul 152 de mai sus).

194 Rezultă că, astfel cum s-a statuat deja la punctul 153 de mai sus, argumentul reclamantei potrivit căruia Comisia ar fi trebuit să ia în considerare informații care erau publice nu poate fi reținut. Mai mult, reclamanta nici măcar nu a identificat elementele care ar fi fost publice și pe care Comisia ar fi trebuit să le ia în considerare.

195 În ceea ce privește principiul bunei administrări în materia ajutoarelor de stat, există o jurisprudență consacrată potrivit căreia respectarea acestui principiu impune o examinare diligentă și imparțială a măsurii în cauză de către Comisie. Prin urmare, este obligația Comisiei să obțină toate punctele de vedere necesare, solicitând în special informații beneficiarului, pentru a se pronunța cunoscând deplin elementele de fapt relevante la data adoptării deciziei sale (a se vedea în acest sens Hotărârea Comisia/Sytraval și Brink's France, punctul 152 de mai sus, punctul 62, și Hotărârea Tribunalului din 8 iulie 2004, Technische Glaswerke Ilmenau/Comisia, T-198/01, Rec., p. II-2717, punctul 180).

196 În prezenta cauză, din considerațiile de mai sus rezultă că, în efectuarea examinării măsurii în cauză, Comisia a dat dovadă de diligență și imparțialitate. Astfel cum rezultă din analiza celui de al doilea motiv, Comisia a cules și a evaluat în mod activ probele pe parcursul întregii proceduri și a organizat reuniuni cu H. M. G.

197 În ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia Comisia nu a investigat corespunzător evoluțiile și evenimentele care au avut loc între adoptarea deciziei de acordare a ajutorului și adoptarea deciziei atacate, este suficient să se amintească faptul că acest argument nu corespunde situației de fapt (a se vedea punctele 116 și următoarele de mai sus).

198 În ceea ce privește fiabilitatea datelor prezentate de Euromalt și pretinsa neluare în considerare a rapoartelor referitoare la piața malțului, întocmite de RM International, de H. M. G. și de Rabobank, Tribunalul face trimitere la analiza sa referitoare la primul și la al treilea aspect ale celui de al doilea motiv. Din aceasta reiese cu claritate faptul că Comisia a luat în considerare în mod corespunzător diferitele surse care erau disponibile la momentul adoptării deciziei atacate și că niciuna dintre constatările esențiale din punctul de vedere al aprecierii legalității deciziei atacate nu se baza exclusiv pe datele oferite de Euromalt, astfel încât nu a fost necesar ca Tribunalul să examineze obiectivitatea documentelor care provin de la această asociație. Trebuie amintit de asemenea că reclamanta nu a prezentat niciun document, disponibil pentru Comisie la momentul adoptării deciziei atacate, care ar fi contrazis constatările cuprinse în aceasta.

199 În ceea ce privește argumentul referitor la lipsa unei investigații adecvate cu privire la efectele benefice ale subvenției și la determinarea datei la care fabrica de la Eemshaven devenise operațională, examinarea celui de al doilea și a celui de al patrulea aspect ale celui de al doilea motiv a demonstrat în mod clar că aceste elemente nu aveau nicio importanță deosebită în cadrul aprecierii compatibilității ajutorului cu piața comună, astfel încât Comisia nu era obligată să efectueze o examinare mai aprofundată în această privință.

200 Pentru toate aceste motive, al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului bunei administrări, trebuie respins ca nefondat, ca și acțiunea în ansamblul său.

Cu privire la cheltuielile de judecată

201 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă. Potrivit articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din același regulament, statele membre care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Regatul Țărilor de Jos va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

- 2) Holland Malt BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.**
- 3) Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Czúcz

Labucka

Soldevila Fragoso

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2009.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	II - 3319
Procedura și concluziile părților	II - 3321
În drept	II - 3323
1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (1) CE, și la primul aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare în ceea ce privește calificarea ca ajutor de stat a măsurii în cauză	II - 3323
Argumentele părților	II - 3323
Aprecierea Tribunalului	II - 3326
Cu privire la admisibilitatea primului motiv	II - 3326
Cu privire la încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE	II - 3327
Cu privire la motivarea deciziei atacate în ceea ce privește afectarea schimburilor comerciale intracomunitare și a concurenței	II - 3334
2. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 87 alineatul (3) litera (c) CE, și la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, privind o insuficientă motivare în această privință	II - 3337
Cu privire la primul și la al treilea aspect, întemeiate pe o interpretare și o aplicare greșite ale liniilor directoare și, respectiv, pe o eroare de apreciere în ceea ce privește supracapacitatea	II - 3338
Argumentele părților	II - 3338
Aprecierea Tribunalului	II - 3343
— Cu privire la supracapacitatea pe piața malțului	II - 3347
— Cu privire la lipsa unor debușee normale	II - 3353
Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare a unor evenimente care au avut loc între adoptarea deciziei de acordare a ajutorului și adoptarea deciziei atacate	II - 3359
Argumentele părților	II - 3359
Aprecierea Tribunalului	II - 3360
	II - 3375

Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, întemeiat pe lipsa unei evaluări adecvate a efectelor benefice ale măsurii în litigiu și a impactului acesteia asupra condițiilor schimburilor comerciale intracomunitare	II - 3361
Argumentele părților	II - 3361
Aprecierea Tribunalului	II - 3364
Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă a deciziei atacate în ceea ce privește aplicarea articolului 87 alineatul (3) CE	II - 3368
3. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului bunei administrări	II - 3369
Argumentele părților	II - 3369
Aprecierea Tribunalului	II - 3370
Cu privire la cheltuielile de judecată	II - 3373